

**NOUA MUNDI
SUBLUNARIS
ANATOMIA. AD
ILLUSTRISSIMUM,**

...

Jean Baptiste Morin

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
 12
 3 N
 27

Handwritten mark resembling a stylized 'A' or 'H'.

Ex Bibliotheca
 majori Coll. Rom.
 Societ. Jesu

12.
 23.
 A
 3

53.5.33.

~~53~~
~~61~~

53.
 33.

2.

NOVA
MVNDI SVBLVNARIS
ANATOMIA.

AD

Illustrissimum, Generosissimúmque Dominum,
D. GVILLELMVM DV-VAIR Gallici
Imperij Procancellarium; Sapientia,
probitatèque eminentissimum.

AVTHORE

IOANNE BAPTISTA MORINO, è Belle-
jocensibus Francopolitano, Philosophiæ,
& Medicinæ Doctore.

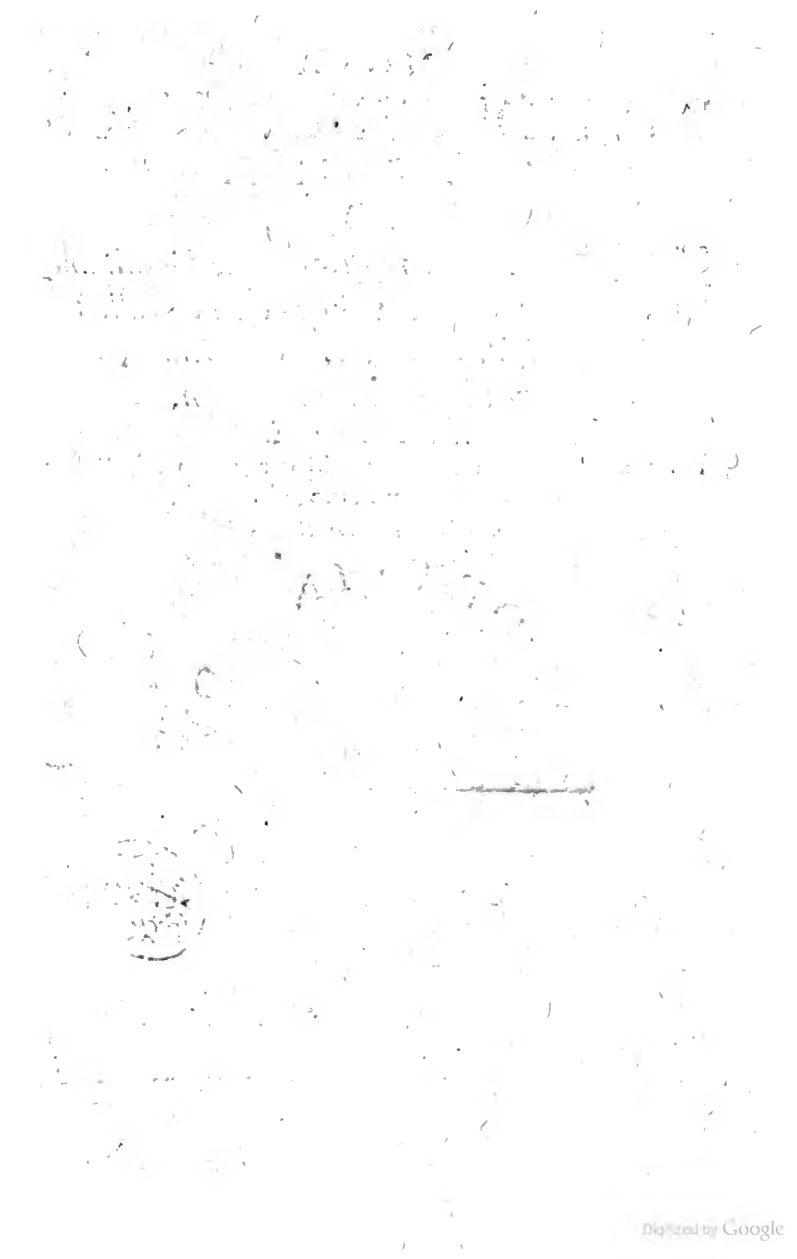

PARISIIS

Apud NICOLAVM DV FOSSE' Via Iacobeæ sub signo
Vitis Aurei

M. DC. XIX.

Cum Privilegio,

ILLVSTRISSIMO, GENE-
 ROSISSIMOQVE DOMINO,
 D. Guillelmo Du-Vair, Gallici
 Imperij Procancellario ; sa-
 pientia , probitatéque emi-
 nentissimo.

*RIA sunt (Illustrissi-
 me) Generosissiméq;
 Domine quæ strenua,
 nataque ad philosophā-
 dum ingenia , præclaris
 à conatibus deterrent, sæpéque reuo-
 cant : Difficultas quippe, contem-
 ptus, & paupertas. Quantis enim
 difficultatibus physicarum rerum no-
 titiam (Cæteras ut scientias subticēā)
 non Natura ipsa, quæ ex se simplicif-
 a ij*

ma, summèque cognoscibilis est, lú-
cètque etiam in tenebris: sed varia
hominum phantasia certatim inuo-
luerint, nemo nescit. Indeque factum
est, ut non modò de corporum prin-
cipijs, principiandiq; modis: substā-
tialium, aut accidentalium formarū
ortu, & interitu: actionum veris
proprijsque causis, nec non Elemen-
torum, Astrorūque actionibus,
passionibúsue: sed etiam de genera-
tionum, corruptionumque locis, ad-
huc maximè tum rationibus, tū pon-
derosis authoritatibus controuerta-
tur. Quilibet enim etsi a Veritatis
scopo saepe multūm aberrans, tot tech-
nis, fucatisque demonstrationibus,
suas palliare studuit opiniones, ut à
cunctis, cuncta ferè ingenia primo
occurso seducantur. Cūque malum
in dies augeatur, satius sit Natura
duce veritatem extra libros, quàm
in libris inquirere. At siue intra, siue

extra: non est opus tam arduum cuiusvis Intellectus, sed tantum Astralis: qui licet detur interdum, rem tamen aggredi saepe renuit: nisi ab aliqua vi superiore, se cogi patiatur, Tum quia quocunque modo, valde semper laboriosa est, honorique periculosa: Tum quia eò temporis devenimus, ut Ingeniorum præclaris actibus, debitus honos subtrahatur, Ingenia ipsa a plerisque expilentur, ac tandem pro laborum, influxuumque debitis præmijs invidias, odia, amaras pœnitudines, ærumnas, contemptumque reportent. Quod quid corporibus adeò sensibile? cum præsertim vel Nominis celebritas, vel benevolentia concilianda, vel quid simile sub boni ratione conceptum, Ingenia ipsa stimulet ad agendum? Tutius certè, cautiùsque est sibi soli, & non quibusvis sapere: lucemque in Orco Hypocratico otiosè contem-

plari, quam Promethei vijs interdū
insistere. Accedit quod ingenia ab
Astris ad Philosophiam destinata,
vix contemplando Veritatis crepus-
culum intuentur, quod sibi ipsis, re-
bus suis domesticis, Mündoque ere-
pta, incredibili auiditate in altum
euolant: ut ab Horizontis terreni
impedimentis libera, citiùs, liberiùs-
que orientem Veritatem videant. At
inde vitæ incommoda, tædiosaque
paupertas ijs, quos diuitijs Jupiter
non ita fortunauit. Unde ab incepto
coguntur saepe desistere, Scientias
auersari, seque proprio pabula de-
fraudare, ut artibus utilioribus ino-
piæ occurrât, corporique seruiant, dū
à nemine sibi opem ferri animad-
uertunt, iuxta illud Iuuenalis.

Nam si Pieria quadrans tibi nul-
lus in vmbra

Ostendatur, ames nomen, vi-

Etumque Machæræ.

Rerum siquidem physicarum exploratori, qui à ratiocinio, & speculatione minimè diuerti: sæpèque non exiguis expensis, varia experiri debet, nihil importunius inopia, nihilque molestius esse constat. Ex quibus nil mirum cuiquam videri debet, si tum hominum incuria, tum Sathanae malitia (qui Veritatis odio etiam plerosque ad falsa scribenda suscitatur, & sophismatis armatur) in puteo Democriti Veritas adhuc lateat, cunctæque scientiæ totidem sint labyrinthi: Per pauci enim nascuntur Thesei: Et inter hos, qui diuitijs affluunt, mundanis illecebris irretiti, ingenia sua fatigare recusant: inopes verò labores suos aliò coguntur impendere. Hæc sanè dum attentius perpendere (Procancellarie meritissime) remque non minùs arduam, quàm nouam mihi tentandam proponerẽ,

à iiij

Nouam scilicet Mundi subluna-
ris Anatomiam, *vix dici potest,*
quantis fluctibus animus aestuarit,
priusquam sese ad labores accinxerit.
Cum verò id, nec non:
Pandere res alta terra, & caligine
mersas.

Tua Celsitudinis iussu suscipien-
dum esse intelligerem: Cui imprimis
me, meaque studia debeo, totòque
pectore in perpetuum voueo; Cui pu-
blicæ tranquillitatis, bonique publi-
ci causas acceptas tota Gallia refert:
Cui tandem vel pietate non ficta, vel
intemerata probitate, vel summa
prudencia, vel scientiarum omnium
profunda solida, eminentissima-
que cognitione parem proferre, non
Gallia, sed tota Europa diu mul-
tūq; laboraret: Dici vix quoq; potest
quàm alacriter cunctis difficultatibus

spretis, rem aggressus sim, tandemque (Diuino fauente Numine) compleuerim. Hoc igitur Opus, Studiorum meorum primitias, tibi iure reseruatas, in obseruantia perpetua signum, Tui Nominis immortalitati, Voueo, Dedico, Consecroque: Et oro ut ipsum in Tua Celsitudinis clientelam, benignè suscipias: Sub qua ut sub sacra Palladis Ægide, capita Gorgonia tutò audènterque intueatur. Hoc si præstiteris, et, meis studijs, primisque conatibus fauorẽ tuum, influxumque benignum post hac non denegaueris: Ad his multò maiora, nec fortè minùs noua molienda, toto me accendi Genio deprehendes. Deum Opt. Max. interim humiliter deprecor, ut Tuæ Celsitudini in annos Nestoreos rectè valere, de Gallia nostra continuò benè mereri, summisque honoribus frui semper

*concedat. Parisijs e Museo nostro,
Calendis Januarij, Anno Domi-
ni. 1619.*

TVÆ CELSITVDINI :
Addictissimus.

IOANNES BAPT. MORINVS
Ph. & Med. Doctor.

LECTORI.

I Chabes (Lector beneuole)
 Nouam Mundi sublunaris
 diuisionem, nouas diuisionis
 causas, nouaque de rebus
 phycis dissecendi fundamenta. Quæ si tibi viro
 fortè Itorco minùs arrideant: meliora vel ali-
 bi quæras, vel de tuo penu in medium pro-
 feras. Hoc si susceperis, meis precor insiste
 vestigijs; quantisque rationibus, contrarias
 euentâ sētentias, meas vero stabilitâ perpēde
 ac idē saltem tibi puta faciendum: quod si
 nequeas, ab incepto pro tuo honore desiste.
 Si vero hæc noua, tibi etiam vera, bonaque
 videntur; DEO soli (omnis boni principio
 fontique) gloriam redde. Et gratias Illustris-
 simo Domino D. DV-VAIR, Ioui nostro
 Gallico: qui ad studia hæcque scribenda non
 inefficaciter Genium inspirauit. Quandiu-
 que faustum illud, clarumque sydus mihi be-
 nigné illuxerit, maiora his a me sperato.
 Hoc autem iussus te monitum velim, Quod
 Christus quatenus homo, mediat inter crea-
 turas: quatenus Verbum, mediat inter per-
 sonas diuinas: & quatenus Christus, mediat
 inter deum & creaturas Ratione cuius trine
 mediationis, & vnitatis Personę, appellatur
 a nobis Vnitriū medium pag. 50. quod ipsa
 pag. adeo clarum est vt hanc tibi monitionē
 esse putem superfluam, Interim, quicunque
 sis, me de Physica, Astrologia, Medicina,
 Chymiaque bené mereri studentem ama, &
 bené vale.

IOANNI BAPTISTAE MORINO,
MEDICINÆ DOCTORI PERITISSIMO,
*Magnaue Parentis scrutatori
penitissimo.*
Epygramma.

TREVARIO TELLVS sibi iunxit amore maritos:
Ternus amor tribus est, ternus honorq; tribus:
Ternus amor tribus est, varius tamē ardor amātis
Ternus adest pariter sed variatus honor.
Integra percharo dedit illa videnda COLUMBO,
Membra prius: fuit hic primus amantis amor:
Post MAGALLANIS complexibus hæsit amici,
Auctus amor, simul est auctus honorque viro.
Sed sibi maiorem reliquis MORINVS amorem.
Comparat: Est etiam dignus amore magis:
Huic DEACOR totum, cordisque arcana tueri
Præbuit, antiquis non reſerata Sophis.
Qualis amor? sed qualis amans, & qualis amatus?
Is solus, tanta coniuge dignus erat.
Hic amor ut mirus, mirum producit honorem,
Nam miri comes est mirus amoris honor.

B. Mainardus
Prouincialis Leg. D.

IN NEO-GEODÆSIAM IOAN-
nis Baptiſtæ Morini, Medicinæ Doctōris
peritiſſimi.

ELEGIDION.

VIrbius, Aeneas, Orpheus. cum Caſtore, Pol-
lux,

*Alcides, Thesens: Diis adire domos,
ET REVOCARE GRADVM (PAVCT
QVOS AEQVVS AMAVIT
IUPITER, aut virtus vexit ad astra viros)
DIIS GENITI POTVERE: Sacrum Iunonis*

Auerna

*Ratum diuinâ qui rapuere manu.
Si quis adhuc nutu superum REGNA INVIA
VIVIS.*

*Viderit, & triplici traxerit ore canem.
Ille MORIENS erit, triplici regione viarum
Diuidit obscuri, qui vaga regna Dei.
Diuidit, ut vidit: quod non videre priores:
Aut si quid visum est, vidit at ille magis.
Quid bene non vidit, triplicis qui Lumine doctus,
Vel dicam triplici numine ductus erat.*

*DV-VAIR Præsidium, nomen, numenque ve-
rendum,*

*Lumen Apollo dedit, duxque sybilla fuit.
Tergeminum trahit ille canem: quo nempe labore,
Non velut herculeo territus orbis erit.*

*Afferet hic Cælo lucem, tulit ille tenebras:
Hic aconita domans: Ille venena vomens.*

*Oderat ille Poli radios, hic respicit astra:
Filius hic Lucis, Noctis at ille fuit.*

*Spirabat terram, colubris ferus Ille, mephitim:
Prodit ab ex huius gutture sanus odor.*

*Ille Chaos, nota nondum discrimina terra,
Terna gerens uno corpore colla, notat.*

*Hic bene diuisas, & visas ordine Partes
Explicat è gemina ter regione datus.*

*Herculis illud opus, raptum traxisse Molossum
Ad superos, Stygis & remeasse vadis.*

Gloria maior erit captum eduxisse MORINO
Et magis ambiguas explicuisse vias.
Historiam verè præceßit fabula : narrat
Quod dixit vates carmine, nam Medicus.
Ascripsit, victa Iunone laboribus, ingens
Alcidem superis ultimus ille labor.
Efferat hic primus, quidni? super astra MORI-
NVM.

Ex Imo ad summum scilicet ire licet.

I. ISNARDVS

Prouincialis. I. C.

IOANNI BAPTISTAE MORINO,
Medicinae Candidato eruditissimo, Do-
ctoratum inire cunctanti, à No-
mine, & Anagrammate
deductum.

EPIGRAMMA

IOANNES BAPTISTA MORINVS.
MONITV VIROS APTE SANABIS.

R *Vmpe MORINE moras, nam te moribunda*
moratur,

Dum sine te moritur plurima vita virum.
Te Phæbi spectant, & Nati templa, quòd APTE
SANABIS MONITV non sine laude VIROS
forſitan inſidijs mors te inuidioſa moratur,

Quippe tua metuens ne moriatur ope.
Arguit Antiphrasis verum hoc in nomine: nec nò
Nominis hoc præſe fert anagramma tui
Nam quod te Medico pauci morientur, & arte

Quod tu immortalis, nomina mortis habes,
Quid nisi mors μωρος est: venit ergo a morte Μό-
ειρος.

Quem μωρος haud superet, vincat at ipse μωρον
Nunquid & omen habent tua nomina: scilicet
APTE

SANABIS MONITV callidus arte VIROS,
Ast sanare viros melius portenditur omen,
Fœmina cum monitis credere nulla velit.

Idem. anno 1612.

IN ZOILVM

A Dlatrare cani, quisquis, canis Improbe ten-
tas,

Desine: nec ra bida fauce venena vomas.
Non hic est cynicus, nec iniquus: sed bene morda
Dum male mordentes, mors tibi morsuserit

Idem.

Extraict du Priuilege du Roy.

PAr grâce & Priuilege du Roy, il est permis à M. I E A N B A P T I S T E M O R I N, Docteur en Philosophie & Medecine, de faire Imprimer par tel Libraire où Imprimeur que bon luy semblera vn liure intitulé, *Noua mundi sublunaris Anatomia*, pour le temps de neuf ans, & sur les peine portez par ledit Priuilege signé & sceulé en datte du premier iour de Decembre, 1618.

Le susddit M O R I N a ceddé, & transporté ledit Priuilege à N I C O L A S D U F O S S É, Libraire Inuré en l'Vniuersité de Paris, pour en iouyr suyuant le contenu d'iceluy, faict ce vingtiesme Decembre, 1618.

Signé,

M O R I N.

NOs subscripti doctores Theologiæ alme facultatis Parisiensis fidē facimus nos Librū de *Noua Mundi sublunaris Anatomia* à M. I O A N N E B A P T I S T A M O R I N O Doctore Medico scriptum, accurate legisse: nihilque in eo quod fidei Catholicæ aut bonis moribus aduersetur reperisse. Datum Parisijs ex Musæo nostro Sorbonico IX. Cal. febr. An. 1619.

R. D E G A Z I L.

I O H. A L E X. B E R N A R D.

NOVA
MVNDI SVBLVNARIS
ANATOMIA

CAPVT I.

*Cur Aristoteles, Aeris Elementum tres in
regiones diuiserit.*

LEMENTI Aëris
globum inferiorem
ambientis, propriam,
& nativam tempe-
riem, in calido & hu-
mido aëreis consi-
stere, cum Aristotele
censuerunt huc vsque rectius Philoso-
phantes. Cæterum cum ipse Aristote-
les partim ex antiquis Philosophis,
partim longa observationum serie de-
prehendisset, in Aëris partibus subli-

A

Rationes
motus & di-
uisionis
aeris.

mioribus, exhalationem quouis anni tempore, citra vaporum cōmercium inflammari; paulò inferiùs vaporis ascensum vltiorem prohiberi, eum in nubem pendulam densari, & inde quacunq; etiam anni tempestate, pluuias & grandines descēdere; iuxta Terram denique vapores ascendentes interdum dissipari, interdū verò in pruinam, rorem, aut quid simile cogi: Nō vnā eandēque toti Aëri temperaturam esse, sed ipsum peregrinas qualitatum impressiones, quibusdā in locis admittere, ex eo coniiciens; miro ingenij acumine totam Aëris crassitiē tres in partes, seu regiones; non substantia, sed qualitate differentes partiendam esse censuit; scilicet in supremam Igni contiguam, mediam, & infimam globo inferiori proximam: De harum regionum naturis relolleis (vt vocat Paracelsus) harumque causis, tum etiam crassitie, & incolis in ipsis nascētib; hīc differere nobis est propositum: Generationum verò tum in Aëre, tum in Terra cōspicuarum principia, causas, & modos omittemus, quod de his (Deo dante) in libro qui

Diuisio.

3

de generationū mysterijs inscribetur
audita Aristotelica & Hermetica secta
harūmqueramīs simus acturi Philoso-
phicē. Ad supremam igitur Aëris re-
gionem alacriter euolemus.

CAPVT II.

De suprema Aëris regione.

ERIS suprema regio per-
petuò calida est. Probat
primò ex exhalatione, quæ
eam in regionē ascendens,
si quidpiam vinctuosi secū
euehat, facile in ipsa quouis anni tem-
pore, citra antiperistasin accenditur;
vnde variæ nōnunquam cometarum
& imaginum ignitarum species, in ipsa
regione longo etiam tempore conspi-
cua, quod in alijs regionibus non con-
tingit. Dicent fortē nonnulli, qui to-
tum vitæ tempus sterili primarū qua-
litarum speculationi consecrarunt, ex-
halationem non in supremā Aëris re-
gione, sed in Sphæra Ignis accēdi; quip-
pe quòd in Aere, igneo calore destitu-
to, quidpiam igniri nequeat: sed hi

Tempera-
tura suprē-
mæ regio-
nis Aëris.

Quod talis
sit ratio.

1.

Obiectio.

A ij

Responsio. (quòd in huius operis principio, non
 2. exigui ponderis digressionem aggredi
 nolim) in librum de generationū my-
 sterijs patienter expectent, deque simi-
 lium argumentorum futilitate interea
 minimè desperent, cū præsertim ex
 dicendis cap. sequenti eam sufficienter
 elicere possint. Probatur secundò ex
 3. vapore qui in eam regionem nūquam
 ascendit, vel si eò vique tenuis vapor
 ascendat, in ea nunquam concrefcit,
 sed dissipatur, & in Aeris abyssum inui-
 sibiliter spargitur: Hoc autem non cō-
 tingeret, nisi huic regioni validus, &
 perpetuus calor adesset. Tertiò hæc re-
 gio à frigore inferioris globi fursum e-
 misso, libera est (vt infra probabimus)
 Ignis autem elemento proxima, Ergo
 non potest, non esse calida; cū talem
 locum sortita sit, in quo eius natia tē-
 peries vigere, & ab Ignis astrorūque
 influxu queat rectè conseruari.

Causæ talis
 temperaturæ.

Causa caloris illius quintuplex est.
 Scilicet Aeris forma, quæ talem ex se
 sibi vendicat temperaturam, Ignis vi-
 cinitas, à frigore inferno libertas, mo-
 tus quo circumfertur, & astrorum im-
 pressionibus caloris effectrices; Ab astris

Aeris regione.

verò frigidis non frigeſcit, quòd ad id eorum impreſſiones ſint debiliores.

Huius regionis Crasſities incipit à ^{Craſſities ſupremæ regionis Aeris.} concauo Ignis & deſinit ad locum nubium: At quanta ſit adhuc ignoratur

nec Phyſicè ſciri poteſt, quantumuis enim altè incedere viſi ſint Cometæ, tamen in regione Ignis eos extitiſſe, nunquam communis fuit opinio: Quod ſi ita ſit, omninò fatendum eſt hanc regionem ingentis eſſe craſſiti ei: Ex motu enim ab ortu ad occaſum, Comæte illius qui menſe Nouembri elapſo nobis primùm apparuit, admodũ tardo, ſenſuque imperceptibili, non difficile erat cõiicere, Cometam ipſum à Terra vehementer diſtare.

Huius regionis incolæ ſunt omnes igniti, & aſpectu terrifici; in duplici tamen differentia. Alij fugaces ceu momentanei; vt ſtipulæ ardentes, capræ ſaltantes, ſtellæ cadentes, & ſimiles, ^{Incolæ duplicis differentiz.} quæ leuia tantùm, caloris & ſiccitatis ſunt præludia: Alij longo etiam tempore perdurantes, vt pyramis ignita, ^{1.} trabs ardens, Cometa, & variæ ignitorum ſpecies, hominum brutorum, aliarumque rerum imaginibus inſignitæ; ^{2. Mali ſc. per omnis.}

quæ omnes mali semper ominis hominibus extitere: vel enim pestes, vel sterilitates, vel horrida bella, vel principum mortem, vel regnorum rerumque publicarum calamitosas euerfiones huc vsque portendisse, longa historiarum serie plus quàm satis conspicuū est; ita vt homines spectra illa horrenda, prodigiosaque, diuinæ iustitiæ prænuncia, vel periculosa criseos Naturæ prognostica, plurimùm abominentur. His ergo relictis, ad secundam regionem descendamus.

CAPVT III.

De Aeris media regione.

Temperatura
suprema
regionis
Aeris.

Quod talis
sit ratio
plana.

Aeris media regio, propria sibi que naturali temperatura spoliata est; peregrinis quippe, validioribusque agentium externorum impressionibus locum dedit; quæ eam vbique terrarum perpetuò frigidam efficiūt. Eius vero frigus perpetuum, manifestissimè probat nubium, aquæ, & grandinis eò loci quo-

uis anni tempore generatio. Vaporem enim é terrestri globo ascendentem, in nubem, & hanc in aquam, grandiném que frigidissimam condensare, excepto frigore nihil potest.

Huius autem frigoris causa, non vna eadémque à cūctis statuitur. Quidam enim DEI summé prouidi volūtatē esse volunt, qui ideo regionem hanc intermediā frigefecit initio creationis, ne astrorum & Ignis calorē vreremur, vtque vapores assurgentes in hac concreverent in pluuias, plātarum incrementō, & animalium, terréque siccitati temperandæ necessarias: Et hæc si non Philosophi, saltem boni viri ratio extat, voluntas quippe diuina est causa causarum, omnes causas in se complicans: quia tamen Metaphysica est, nec clariùs apprehenditur, quàm cum docté ignoratur (vt ait in suis libris de docta ignorantia Diuinus CARDINALIS DE C V S A,) idcirco in effectibus Physicis quibus suæ causæ Physicæ non desunt minimè satisfacit, voluit enim Deus Ignem esse super Aerem (nihil quippe factum est quod fieri noluerit.) At huiusmodi

De causis
talis tem-
peraturæ
opiniones
variez.

I.

Voluntas
diuina est
omnium
causarum
causa.

Eius refu-
tatio.

situs habetur etiam alia vera, & propria causa Physica, nimirum leuioritas Ignis.

2.
Eius refu-
gatio.

Multo plu-
ra sunt alia
calida quam
frigida.

Alij ad Astra frigus illud referunt: sed cum quatruplo saltem plura sint astra calida, quam frigida (vt dicemus capite 7.) Et frigida interquæ Saturnus regnat, Aeris dominio perpetuò non potiantur: Tandemque Aeris natura Saturno & frigidis stellis non subit, & correspondeat, sed Ioui & Veneri; vt Ignis, Marti, & Soli; Aqua Lunæ; & Terra Saturno, Solo Mercurio vago (vt patet) & instabili relicto: Hic tantummodo dicam tales Philosophos, neque Elementorum, neque astrorum naturas, & confluentias cognoscere: Etsi enim fatear astrorum frigidorum influxum superflue non concurrere, tamen huius frigoris propriam, principalemque causam ipsum esse nego.

Alij volūt hanc regionē ideò esse frigidam, quòd in ea Aeris natiua temperies magis elucescat, quam frigidam esse statuunt; idque reliquis vanis, & futilibus eorum rationibus prætermis- sis, ex eo maximè probare nituntur, quia hæc regio ab Igne, & inferiori globo (externis agentibus) plurimum distet,

stet, ac proinde Aeris puriorem naturam iure continere, atque conseruare debeat. Sed 1. cur similiter non dicent, Terram sua natura esse calidam (haecenus inauditum) cum eius media regio perpetuò caleat, vt infra probabimus.

2. Nisi malè admodum Sphæram actiuitatis globi inferioris dimēsi fuissent; ab hac vtique mediam Aeris regionem liberam esse, tam audacter minimè pronuntiaissent: Cum multi sint mon-

tes, qui eam & attingant & pertranseant (vt infra dicetur.) Atque idcirco

cum parùm admodum distet à globo inferno, quis ab huius impressionibus, & actione eam absolutam esse probabit, nisi priùs inferiori globo, vim agēdi tollat aut deneget? 3. Hi veras causas leuitatis ignorauerunt; Non enim

materiei raritas est causa præcipua leuitatis (vt inter exhalationē, & Aerem euidentissimè demonstrabo, lib. de generationum mysterijs,) sed calor: Ergo si aer sua natura leuis est, priùs certè sua quoque natura calidus est. Hi ergo causas illius frigoris, & leuitatis aeræ non percipientes, quod sibi venit in mentem protulerunt.

Multi montes attingunt mediam Aëris regionem: & quidam eam pertranseunt.

Calor est causa præcipua leuitatis.

4.

Frigus refu-
satio.In vapore
calor do-
minatur.

Alij volunt vapores, (qui in intrinseco naturæ sunt aqueæ) cùm ad hanc regionem perueniunt, sublatis impedimentis (quæ non nisi de admixta exhalatione intelligi possunt) sese ad natium frigus reducere, tuncque eam regionem sua frigiditate sic afficere. Et hi certè placèt, quòd quàm cæteri subtilius saltem philosophentur: Cæterùm dubitare minimè possunt, vaporem esse aquàm, vi caloris resolutam in spirituosam, leuemque substātiā; quæ in altum ascēdens, suæ causæ, impressionem (calorem quippe) retinet, quandiu manet in forma vaporis: unde tantùm abest quod Aërem frigefacere possit, quin imo potius ipsum calesceret, si aliunde frigidus esset. Secundò vapor ad suum natium frigus redire nequit, nisi prius densetur in aquam: quandiu enim vapor est, calor in eo dominatur; imo quandiu nubes, Aëre in quo suspenditur calidior extat, vt probabitur. Lib. de generationum mysterijs: At in aquam densatus; statim decedit in Terram, nec in hac regione moratur: Ergo fatuum est præsertim per longas serenitates

æstiuales vel hyemales, asserere frigus in media Aeris regione hoc modo cōtingere. Tertiò vapor à solo frigore densari potest, eoque interno, vel externo: Non interno, Nam (vt iam dixi) quandiu vapor est, calor actualis in eo dominatur; Ergo externo, quod non potest non esse frigus loci, in quo densatur. Nec arguat sciolus aliquis, id quod superest de frigore aquæ in vapore, (qui calidus non est in summo vt loquuntur) vnitum formæ aquæ à vapore retentæ, vim componere, caloris eius vim excedentem; ac proinde cum actio sit a proportionē maioris inæqualitatis, posse vaporem, se ad suū naturale frigus reducere: Nam vt etiā ipsi volunt, formæ substantiales non agunt, nisi per qualitates sibi actu præsentēs; quarum vires ex se neque intendere, neque remittere possunt; cū tantū à similibus intendantur, & à contrarijs remittantur; & formæ substantiales sua accidentia non producant in materia, sed contrā ab ipsis accidentibus in materia ab agente impressis formæ substantiales producantur, seu de materiæ potentia educantur. Quartò

Argumentum ad hominem de cuius materia supra.

huius opinionis authores, vnum duorum necessario præsupponere debent; scilicet vel initio Mundi regionem hanc omni frigore caruisse; paulatim verò & successiue, continuo vaporum appulsu sic infriguisse: vel eam sereno tempore calere, nubilo verò nubium præsentia infrigidari: At primum ex eo falsi conuincitur, quòd inde sequeretur, hanc regionem ante nostra tempora, minus frigidam extitisse, & in futurum futuram frigidiorē; quod nunquam obseruatum est: cùm pluuiæ & grandines quibusuis temporibus apparuerint; nec maiores frigoris effectus, huc vsque visi sint. Secundum verò, quia tempore sereno in altis montibus, quauis anni quarta, frigus intensum mediæ regionis perſentitur, in ijsque niues toto anno cōseruantur: Ergo hæc mediæ regio frigida est, non à vaporibus, quos vltra pergentes suo frigore illico sistit, & condensat, sed aliunde: Taléque frigus vaporis calorem longé superat; alioquin vapor vltra ascenderet: quandiu enim calor huius, excedit frigus locorum per quæ transit, semper ascendit; nisi forsan solido corpori oc-

Aëris mediæ regio, annorum successu non redditur frigidior.

Tempore sereno frigidior est quam nubilo.

currens (vt in Chymicorum vasis destilatorijs & Terræ cauernis) continuo pressus affluxu materiæ, eius densatio in liquorem contingat; At in media regione, tale corpus non datur.

Superioribus igitur opinionibus é vera physica eiectis; Afferimus præcipuam, & genuinam huius frigoris causam, esse globum inferiorem Terræ & Aquæ; quæ ambo elementa cum sint Mūdi frigidissima, densissimæque corpora, vim sui frigoris, in eam usque regionem, parū certē distantem projiciunt: vbi à calore superno repulsa, per antiperistasin intenditur, redditque regionem illam aptam, ad vapores ascendentes condensandos, & ex ijs pluuias, niues, ipsamque grandinem generandam. Probantur hæc omnia sigillatim; Et primò quod Globus inferior frigefaciat hanc regionem, probatur in primis ex Terra polo arctico supposita, quæ à Sole non impedita (vt dum in signis australibus illi per sex menses occultatur) ad multò altiolem Aëris distantiam, tam copiosum, tamque rigidum frigus projicit (vnde radiatim ad longinquas regiones expanditur) vt

Vera causa
frigoris
medię re-
gionis Aë-
ris, & glo-
bus terre-
stris.

Quod ita
sit ratio-
nes.

L.

Globi ter-
restriis stu-
penda vis
refrigeran-
di.

non solum illius Terræ homines & be-
stia, sed nationes etiam tum vicina,
tum longissimè dissita, tam aspero hor-
rendoque frigore plurimum terrean-
tur; Ipsaque Bruta, præcipuè Lupi, te-
ste Olao Magno lib. 1. cap. 19. suæ Hi-
storiæ septentrionalis, oculis plerum-
que priuentur: Ex quo quanta sit in
Globo terrestri, vis refrigerandi Aërem;
quilibet supputet. Probatur secundo
ex terra nostra, quæ hyeme quoque,
licet à Sole utcūque inspecta, producit
nobis in Aëre frigus plerumque into-
lerabile. Tertiò ex ipsa terra singulis
noctibus, quæ licet interdum à Sole cale-
fiat, hoc tamen occidente & infra la-
bente, illicò redit ad suum frigus, Aë-
remque nocturnum plurimum refrige-
rat: Redeunte verò Sole supra Horizō-
tem, frigus illud in Aëre expansum, suis
radijs reflexis intercipit, sursumque
propellit in mediam regionem, ubi à
calore utrinque obsessus (præsertim æ-
state) per antiperistasin maximè vigo-
ratur. Hinc coniectari facile est, con-
cauum supremæ aut conuexum mediæ
regionis Aëris, esse terminum concur-
sus caloris superiorum, & frigoris infe-

riorum elementorum, in quo caloris & frigoris maxima, eaque continua pugna viget; & tam frigus in media, quàm calor in suprema, propè illum terminum, per antiperistasin maximè intenduntur; vnde nil mirum, si exhalatio vinctuosa statim atque supremã ingreditur, regionem accèdatur. In superiori autem Globo contigit ille concursus, & non inferiori, ob superioris raritatẽ ad agendum, resistendumque debilissimam; & inferioris densitatem, ad agendum, resistendumque efficacissimam. Quod verò eò loci frigus sistat deorsumque repellatur à calore superno, ex eo probatur; quia nisi id fieret, sed frigus sese extenderet ad quantam distantiam posset, sublati impedimentis; nullibi sufficiens esset, ad pluuias grandinẽsque generandas: Cùm enim iam in infima Aëris regione non gignantur, multò minùs longiùs à terra gignerentur; quando quidem vis agendi eò debilior euadit, quò longiùs à suo recedit principio, nisi repercussionem in via patiatur. Quod denique per antiperistasin intendatur, ibi frigus ipsum; probatur primò excircum ob-

Locus pugnae caloris & frigoris elementorum.

Frigus globi terrestris reperitur in concauo supremi Aëris.

Per antipe-
ristas in ibi
incenditur.

sistētia contrarij, eaque vtrunque astra-
te feruida. Et secundò ab effectu, ma-
iores siquidem, citioresque frigoris ef-
fectus in hac regione (quamvis rara)
producuntur, quàm in ipsa Terra, vel
Aqua crassis Elementis. Idque patet
evidenter in grandine quæ etiam ad
magnitudinem oui ibi celerrimè gene-
ratur, cùm glacies in Globo terrestri
non nisi longo tempore fiat.

Paradoxū.

Causa frigoris huius regionis expo-
sita, audax, inauditumque paradoxum,
iam in medium proferre, tuerique non
erubescam: scilicet neque infimam Aë-
ris regionem, neque totum Globum
inferiorē, neque animalia, à superiori-
bus Elementis Aëre & Igne calefieri;
sed tantum ab astris potissimum verò
Sole. Scio minimè posse stupendum
hoc dictum arridere omnium auribus,
sed quis potest omnibus complacere?
Arridebit certè astralibus Philosophis;
de cæteris curandum non est. Quod
autem dixi sic probo. Primò nullus ad-
uersariorū etiam semestri garritu, pos-
set contrarium validis rationibus de-
monstrare; Secundò quia Aëris media
regia, perpetuò friget; Hoc autem non
esset,

Globus in-
ferior nul-
lum habet
calorem à
superiori.

Quod ita
sit rationes
1.

esset, si superior elementorum pars ipsam suo calore penetraret, eandē enim sine dubio temperaret; sicque nullibi fieret pluuiā, aut grando, defectu frigoris sufficientis: Hoc autem non accideret, cū sufficiēter testetur nubium, pluuiā, & grandinis in media regione, quouis anni tempore generatio, & frigoris ipsius perpetuus sensus in altis montibus; necessariò fatendum est, superiora elementa eam regionem suo calore non penetrare: Ac proinde cū tantū calefaciant calore, elementalī, si vicinam sibi regionem calefacere penetrareque nequeunt, multò minùs remotam; Et per consequens multò minus Aquam Terram & animalia: Ut enim frigus inferioris Globi, eò cohibetur à calore superno, nec vltra ascendit, sic calor supernus, eò quoque sistit; nec vltra descendit.

Quod vt planius intelligatur, sciendum est, in globo superiori vim esse agendi per calorem; in inferiori verò vim agendi per frigus. Hi duo globi creationis initio, iuri suo relictī sunt; & agere cœperunt quilibet in alterum: At cū globus superior, ob suā rari-

B

De triul-
que globi
mutua a-
ctione no-
ua ratioci-
natio.

Calor &
frigus ele-
mentalia,
in concauo
supremi
Aeris virib.
paribus
certant.

tem, ad agendum, & resistendum debilior esset; inferior verò ob sui densitatem, soliditatemque tam ad agendū quàm resistendum multò fortior, inferior sanè superioris illicò inuasit prouinciam; eiusque calorem longè fugauit & eò vsque vim suam effudit quo vsque æqualem quæ resisteret reperit: quod contigit in concauo supremæ regionis Aeris; vbi calor superiorum elementorum, & frigus inferiorū, viribus paribus certant: Nisi enim eo in loco viribus paribus certarent, sed calor superaret; suprema regio depressior esset: si frigus, media adhuc altius pertingeret: ac proinde cū ibi viribus paribus certent, ibi vtrumque sistit, neutrumque vlteriùs diffunditur. Indeque facile responderi potest hinc subtili quæstioni. Cur Aeris media regio cū adeò sit frigida, supremam sibi vicinam frigefacere nequit? Quia scilicet frigus mediæ, & calor supremæ viribus paribus pugnant; actio autem tantū est, à proportionē maioris inæqualitatis.

Tertiò Sole potissimū ma nobis recedente (vt suppolares taceam apud

quos id maximè patet) infima Aeris regio vehementer in frigidatur; nec aliunde ipsam calefieri aduertimus, nisi interdum ab alijs astris calidis, eius dominium, arripientibus (quo d obseruarunt Astrologi) aut exhalationibus è terra ascendentibus; Ergo superiorum elementorum calor ad nos minimè transit, neque id fuit vnquam animaduersum. Quartò, Omnes Astrologi Aeris infimi calorem, aliasque temperaturas, ad Solem & astra Aeri dominantia referunt (indeque hyeme calet, æstate friget) quorum hac in parte decreta si quis neget; ipsum Philosophiæ, & Astrologiæ penitus ignarum negandum esse non puto Ergo his in locis non elementalibus, sed solo astrorum calore fruimur, qui vitalis est, viuentiaque maximè decet. Neque huc in gratiam Astrologiæ me subtiliter diuertisse quispiam putet: vt eius excellentiam necessitatemque, ad futuras Elementorum, mixtorumque temperaturas, accidentia, crises, fataque præuidenda inde reddam maximè conspicuam: eamque Physicæ totius partem principalissimam constituam:

*Astrologia
totius Physicæ
pars
principalis-
sima.*

Rem enim ita se habere, ex ijs quæ in operis huius processu dicentur, patebit adhuc evidentiùs; multasque hoc fundamento, difficultates in Phisica iugulabimus.

Cæterùm sistamus parùmper ex ijs enim quæ supra dixi, iam mihi non parùm videor irritasse crabrones quorum exercitu me vnde quaque circum septum intueor.

Obiectio. Obijcientium Primò. Si Aeris media regio perpetuò friget, quomodo hac in sua frigiditate relicta, astra calida, præ cæteris verò Sol, infimam Aeris regionem, globique terrestris superficiem tam vehementer calefacient; cū in Phisicis non detur actio in distans; nisi per medium.

Responsio. Respondeo sic stupore non paruo eos affici, que fulminis ictu enssem fractum sine læsione vaginæ; vel ossa brachij confusa fracta que, sine carnis noxa conspiciunt: sed si exhalationi quæ est corpus mixtum (licet imperfectè) conceditur ab omnibus agere in distans, nulla actionis evidenti nota in medio relicta; quod exhalatio subtilis facile médium rarum siue resistentia

**Fulminis
effectus.**

permeet, denso verò, & resistenti, occurrens, vim suam exercere cogatur: quis similem actionem denegabit Soli, & astris: corporibus tum substantia, tum qualitate multò subtilioribus & simplicioribus: præsertim cum agant. *Calor coelestis est calore elementali longe subtilior.*

Solis, astrorumque calor influxus mediam Aeris regionem, quia ibi neque cum Aere, neque cum Terra (cuius & non ipsius Aeris, hoc frigus est) paribus viribus certat, sed maioribus: eaque pro viribus afficit, sed non sufficienter ut frigus depellat: deficiente quippe densitate in qua sistat aut à aqua reflectatur: sed tandem occurrens globo terreo, ab huius densitate fortiter in infimam Aeris regionem si non totus, saltem magna ex parte repercutitur, eamque plurimum calefacit, & quò magis calefacit, eò magis (et si per accidens) mediam regionem frigefacit, quomodo ergo huius frigus depelleret?

Cur sol mediam Aeris regionem non calefaciat.

Alia obiectio.

Obijciunt Secundo. Si hæc regio nunquam temperaretur à calore super-

B iij

no ipsa penetrante, sequeretur primò quod in ipsa æquè intensi frigoris effectus perpetuò producerentur: scilicet niues, grandines, fulmina, & similia. Secundò. quod Elementum Ignis prorsus esset inutile; Ad quid enim proderet, nisi Terram & Aquam calefacere, & ad mixtorum generationes concurrere posset?

Responsio. Respondeo Primò. Sequelam esse falsam. Non enim ex quavis nube fit nix, grando, &c. sed tantum ex nube, ad talia meteora disposita; vt dicemus lib. de generationum mysterijs ac proinde cum tales nubes perpetuò non ascendant è terra, sed aliquando pluuiosæ, aliquando grandinosæ, &c. Nil mirum est si nix, & grando perpetuò non gignantur; Grando verò (quæ ab acriori fit frigore) non solum hyeme, & æstate generatur: sed etiam frequentius autumno, & vere, vt testatur Mizaldus, Physices & Astrologiæ peritissimus, classe 2. Ephemeridum aerearum, cap. de natura grandinis, nec non vnicuique experientia innotescit. Est ergo in hac media regione, perpetuo frigus sufficiens, ad grandinem

Nobiū differeñtiaz.

generandam, etsi perpetuo ex quouis
vapore non gignatur. Nec propterea
quod hanc regionem penetrare ne-
queat Ignis, ipse nobis inutilis est: Tā
enim calorem supremi Aeris conser-
uando, quàm cum ipso frigus inferio-
ris globi cohibendo, ne in abyssum
evanescat, nobis maximam præstat
vtilitatem: quippe nubium pluviarum
cæterorumque frigidorum & humi-
dorum meteororum, generationem,
saltem causat per accidens: siue qui-
bus omnia inferiora arescerent viuen-
tiaque tabescerent: Preterea (quàm
mirabilis sit Deus vnusquisque aduer-
tat) frigus infernum sistendo, quasi
murum fabricat, contra sui ipsius im-
pressiones sine quo etiam, calore pro-
cul dubio dissiparemur: quis ergo Ignē
inutilem ex nobis asseret? Ad tertiam
quod attinet partem, nimirum sequi
ad mixtorumque generationis ignem
concurrere non posse si calor globi
superioris ad nos non penetraret, ne-
gamus id sequi ignis enim & eius calor
non sunt idem: Neque esset miraculū
dari in rerum natura substantiam i-
gnis extrinsecē frigidam: cū Terram

Elementū
ignis effe-
ctus, & cō-
moda,

Diuinæ sa-
pientiae.
nota.

Potest dari
elementum
ignis frigi-
dum.

& aquam extrinsecè calidissimam naturaliter dari videamus,

Sed de his fusiùs libro de generationum mysterijs: vbi An, & quo pacto concurrant Elementa ad mixtorum generationes Peripateticis Hermeticis que auditis definiemus.

Obiectio
alia.

Obijcient Tertiò. Aeris media regio, frigida non est in summo: tale siquidem frigus soli aquæ competit, ergo calorem habet actualem: eumque, vel a superioribus Elementis, vel a se. Si primum, falsa est doctrina posita. Si secundum, quomodo poterit Terræ frigus, calorem Ignis, & supremi Aeris cohibere? si nequidem calorem mediæ regionis è subiecto expellere? Adde quod quomodocumque sit calida, iam datur caloris elementalis, ab Igne ad nos vsque continuatio. Importunæ certè sunt huiusmodi qualitates relolles, cum suis gradibus, a summo ad minimum (quorum tamen neutrum in rerum natura dari potest) nec mirum, authores siquidem, & Doctores classici, hætenus tam stupendè, profundè que studuerunt calido, frigido, humido, & sicco (in Elementis & ele-

Sumus aut
minus
gradus cuius
suis qualita-
tis, dari
nequit natu-
raliter.

mentatis nihil vltra has laruas cognoscences : quibus proprietatum , actionumque omnium fontes , & principia falso adscripserunt.) vt inde mirandas technas, subtilesque theorias deriuare coacti sint. sed suis technis hîc erunt persoluendi.

Respondeo igitur , illud argumentum etsi in mixtis valeret, in Elementis tamen seu corporibus simplicibus non valere : Aqua enim etsi ab ijs non constituatur humida in summo , quis tamen eorum , illam siccam esse asseret? sed fortè arguent humiditatem esse Aquæ propriam , frigus vero Aeris non proprium , proindeque claudicare responsum. Benè : supponamus aquam bullientem in medio campi hyeme rigidissima , supra ignem , & in aqua ouum : Quæro de hac aqua quantum fieri potest bulliente , An sit calida in summo? Respondebunt minime: calor enim in summo , conuenit Igni soli , & semper , & omni (vt omnia dicam) Ergo ex eorum doctrina frigus actuale in se continebit , (quod suo tamen sensu explorare recusarent) : Grandis sanè difficultas!

An non ridiculum est, id exiguum, ceu minimum frigoris, quod superesse volunt in aqua bulliente, non destrui ceu expelli è subiecto, ab igne aquam feruefaciente: cum actio sit a proportionem maioris inequalitatis, Et formæ non agant, aut resistent, nisi per qualitates sibi actu præsentem, ut iam ex ipsis supra diximus? At hi non audeant id asserere; verentur quippe ne hoc minimo frigoris absente, forma Aquæ evanescat, & Aqua non sit amplius Aqua; formæ siquidem, ut volunt, sunt inseparabiles a suo proprio quarto modo. O bone Deus! Quid magis alienum a proprio Aquæ, eiusque cæteris externis signaturis quam vapor? Cùm tamen Aristoteles, & ipsi cum eo, in vapore velint esse formam Aquæ? Præterea illud minimum frigoris, est ne proprium quarto modo Aquæ? Hæc sane sunt ridicula, & Philosophis indigna. Ecce risibilitatem quæ hominis proprium. quarto modo faciunt: Hanc dupliciter considerant, nimirum in actu, & in potentia in ipsa anima radicata. Cùm homo actu non ridet, quis eorum hominem non esse.

Vapor est
essentialiter
Aqua, & ex
halatio, essentialiter
Terra.

Hominis
proprium
4. modo

risibilem, aut carere suo proprio quarto modo asserit? Item quid ex ipsis erit hominis proprium quarto modo, an risus actualis, an potentia animæ actu inhærens, per quam cum vult risum emittit? Certè asserent esse potentiam ridendi animæ inhærentem, quia hæc conuenit omni soli, & semper. Cur non igitur similiter de cæteris proprijs quarto modo philosophantur, cum tam clarum naturæ lumen in se ipsis habeant? A sua igitur etiam Philosophia discant, frigus actuale ut

Proprium
4. modo
omnium
corporum
dupliciter
consideran-
dum.

8, non esse proprium quarto modo Aquæ, cum ab ea possit abesse: sed potentia elementalē summè refrigerandi in forma Aquæ radicatam, esse huius proprium quarto modo: quod omni, soli, & semper conuenit; quod que sublatiis externis contrarijs corpus Aquæ actualiter frigefacit. sic de calore ignis, & cæteris proprijs: Neque nobis obtrudant latitudinem potentialem materiæ, capacem, ut volunt, 8 graduum contrarietatis quæ perpetuò expleri debet: Nam primò quis eorum illam dimensus est? Secundò quis eorum imò quis mortalium calorem in

Aquæ verū
proprium 4
modo.

Notanda.

summo (quem vocant calorem vt 8.) potest vel natura, vel arte in medium proferre; cū nullum sit calidum quo calidius in eadem materia, seu diuersis dari non possit, & in calefaciendo ad summum caloris gradum deuenire, omnibus simul hominibus sit impossibile, etiam cum omnibus, Alchymistarum, vitreariorum, aut metallicorum fornacibus? Nam semper nulla fiet intentio caloris, qua maior fieri nequeat. Hæc si iam diu cognouissent has steriles qualitates calorem frigus, humiditatem, & siccitatem producere seu educere formas substantiales, tam pertinaciter non asseruissent: in quo sciunt ipsi quibus difficultatibus & contrarietatibus inuoluantur: sed è contra cum Paracelso, cæterisque veræ Philosophiæ cultoribus formas ipsas substantiales has qualitates cæterasque suas signaturas in subiecto producere. sed de his & similibus fusiùs in nostro libro de generationum mysterijs, vbi quæ actiones his qualitatibus sint denegandæ, quæ verò omnino concedendæ dicemus: ne fortè Galenici nos illas penitus vel exterminare

Formæ substantiales
suas signaturas pro-
ducunt.

vel spoliare velle putantes, nobis iniuria succenseant.

Iam ad nostrum ouum ne nimium indurescat reuertamur. Ergo ex supradictis, in aqua bulliente nullum super est frigus: Quod si igni subjecto conceditur omne frigus ab aqua illa expellere citra miraculum, neque certe erit miraculum, Terram suo frigore, omnem a media Aeris regione calorem expellere. Sed demus ipsis aliquid frigoris in aqua bullientè superesse; non poterunt saltem non concedere, quod quandiu aqua sic bulliet, ouum benè defendetur a frigore Aeris rigidi circumstantis ne ipsum vllatenus refrigeret: quamuis etiam quod supra concessio, daretur ad ouum vsque frigoris continuatio: sic igitur similiter media Aeris regio frigidissima, nos defendit a calore actuali Ignis & Aeris supremi.

comparatio
non inepta.

Obijcient 4. nonnulli ex subtilioribus. Non est absolute necessarium quod causa agens ad aliquam distantiam producat parem effectum in omnibus medij partibus, & termino distantiae, vt in responsione ad objectionem cap. 4. assumimus, & de Sole

Obiectio
alia.

summo (quem vocant calorem vt 8.) potest vel natura, vel arte in medium proferre; cū nullum sit calidum quo calidius in eadem materia, seu diuersis dari non possit, & in calefaciendo ad summum caloris gradum deuenire, omnibus simul hominibus sit impossibile, etiam cum omnibus, Alchymistarum, vitreariorum, aut metallicorum fornacibus? Nam semper nulla fiet intentio caloris, qua maior fieri nequeat. Hæc si iam diu cognouissent has steriles qualitates calorem frigus, humiditatem, & siccitatem producere seu educere formas substantiales, tam pertinaciter non asseruissent: in quo sciunt ipsi quibus difficultatibus & contrarietatibus inuoluantur: sed è contra cum Paracelso, cæterisque veræ Philosophiæ cultoribus formas ipsas substantiales has qualitates cæterasque suas signaturas in subiecto producere. sed de his & similibus fusiùs in nostro libro de generationum mysterijs, vbi quæ actiones his qualitatibus sint denegandæ, quæ verò omnino concedendæ dicemus: ne fortè Galenicini nos illas penitus vel exterminare

Formæ substantiales
suas signaturas produ-
cunt.

vel spoliare velle putantes, nobis iniuria succenseant.

Iam ad nostrum ouum ne nimium indurescat reuertamur. Ergo ex supradictis, in aqua bulliente nullum super est frigus: Quod si igni subiecto conceditur omne frigus ab aqua illa expellere citra miraculum, neque certe erit miraculum, Terram suo frigore, omnem a media Aeris regione calorem expellere. Sed demus ipsis aliquid frigoris in aqua bullientè superesse; non poterunt saltem non concedere, quod quandiu aqua sic bulliet, ouum bene defendetur a frigore Aeris rigidi circumstantis ne ipsum vllatenus refrigeret: quamuis etiam quod supra concessio, daretur ad ouum vsque frigoris continuatio: sic igitur similiter media Aeris regio frigidissima, nos defendit a calore actuali Ignis & Aeris supremi.

comparatio
non inepta.

Obijcient 4. nonnulli ex subtilioribus. Non est absolutè necessarium quod causa agens ad aliquam distantiam producat parem effectum in omnibus medij partibus, & termino distantiae, vt in responsione ad objectionem cap. 4. assumimus, & de Sole

Obiectio
alia.

summo (quem vocant calorem vt 8.) potest vel natura, vel arte in medium proferre; cū nullum sit calidum quo calidius in eadem materia, seu diuersis dari non possit, & in calefaciendo ad summum caloris gradum deuenire, omnibus simul hominibus sit impossibile, etiam cum omnibus, Alchymistarum, vitreariorum, aut metallicorum fornacibus? Nam semper nulla fiet intentio caloris, qua maior fieri nequeat. Hæc si iam diu cognouissent has steriles qualitates calorem frigus, humiditatem, & siccitatem producere seu educere formas substantiales, tam pertinaciter non asseruissent: in quo sciunt ipsi quibus difficultatibus & contrarietatibus inuoluantur: sed è contra cum Paracelso, cæterisque veræ Philosophiæ cultoribus formas ipsas substantiales has qualitates cæterasque suas signaturas in subiecto producere. sed de his & similibus fusiùs in nostro libro de generationum mysterijs, vbi quæ actiones his qualitatibus sint denegandæ, quæ verò omnino concedendæ dicemus: ne fortè Galenici nos illas penitus vel exterminare

Formæ substantiales
suas signaturas produ-
cunt.

vel spoliare velle putantes, nobis iniuria succenseant.

Iam ad nostrum ouum ne nimium indurescat reuertamur. Ergo ex supradictis, in aqua bulliente nullum super est frigus: Quod si igni subjecto conceditur omne frigus ab aqua illa expellere citra miraculum, neque certe erit miraculum, Terram suo frigore, omnem a media Aeris regione calorem expellere. Sed demus ipsis aliquid frigoris in aqua bullientè superesse; non poterunt saltem non concedere, quod quandiu aqua sic bulliet, ouum benè defendetur a frigore Aeris rigidi circumstantis ne ipsum vllatenus refrigeret: quamuis etiam quod supra concessio, daretur ad ouum vsque frigoris continuatio: sic igitur similiter media Aeris regio frigidissima, nos defendit a calore actuali Ignis & Aeris supremi.

comparatio
non inepta.

Obijcient 4. nonnulli ex subtilioribus. Non est absolutè necessarium quod causa agens ad aliquam distantiam producat parem effectum in omnibus medij partibus, & termino distantiae, vt in responsione ad objectionem cap. 4. assumimus, & de Sole

Obiectio
alia.

vel spoliare velle putantes, nobis iniuria succenseant.

Iam ad nostrum ouum ne nimium indurescat reuertamur. Ergo ex supradictis, in aqua bulliente nullum super est frigus: Quod si igni subiecto conceditur omne frigus ab aqua illa expellere citra miraculum, neque certe erit miraculum, Terram suo frigore, omnem a media Aeris regione calorem expellere. Sed demus ipsis aliquid frigoris in aqua bullientè superesse; non poterunt saltem non concedere, quod quandiu aqua sic bulliet, ouum bene defendetur a frigore Aeris rigidi circumstantis ne ipsum vllatenus refrigeret: quamuis etiam quod supra concessio, daretur ad ouum vsque frigoris continuatio: sic igitur similiter media Aeris regio frigidissima, nos defendit a calore actuali Ignis & Aeris supremi.

comparatio
non inepta.

Obijcient 4. nonnulli ex subtilioribus. Non est absolutè necessarium quod causa agens ad aliquam distantiam producat parem effectum in omnibus medij partibus, & termino distantiae, vt in responsione ad objectionem cap. 4. assumimus, & de Sole

Obiectio
alia.

probamus : Ergo suprema Aeris regio, & Elementum Ignis, etsi mediam hanc regionem calefacere nequeant, infimam tamen, & globum inferiorem calefacere possunt.

Responsio.

Respondeo, verum esse antecedens sed falsam consequentiam, quia negamus quod globus superior infra concavum supremæ regionis Aeris, agat ad ullam distantiam.

Sic igitur retusis hostium telis ad quæstionem huc usque intactam ingenij aciem conuertamus.

Quæstio pulcherrima.

CUM Aeris media regio, a terrestri globo tantopere continuò frigeat, a solo autem frigore Aerem in Aquam densari omnes fateantur. Cur totus huius regionis Aer continuò non densatur in aquam : Ex illaque continua mutatione ad vacuum replendum, maxima, continuaque superiorum elementorum, totiusque mundi sublunaris non contingit confusio, cum ad parum aquæ quam plurimum Aeris requiratur ?

Ad hanc quæstionem enucleandam, quæ certè non parum mentem mihi exercuit. Notandum. Primò. Cunctis iamdiu innòlescere, Aquam dum a calore in Aerem mutatur, per maximam sui dissolutionem, materiei que rarefactionem, priùs transire in vaporem calidum: Et hunc caloris intensioris actione, rarefactioneque maiori, mutari in Aerem, vt huius humida resarciatur substantia: aut si vapor in Aerem non mutatur, eius materiam longè, latèque explicatam, vi frigoris occurrentis, primò constringi in nubem & tandem in aquam: Talis autem vapor a calore ex aqua genitus, quòd calidus sit, perpetuò ascendit, imò & ipsa nubes, quandiu calor vtriusque, frigus superat locorum per quæ transeunt.

Aquæ in
Aerem mu-
tatio.

Cur vapor
ascendat.

Notandum Secundò Aerem in Aquam conuerti non posse, nisi per maximam sui densationem a frigore: quæ si in medio Aere, contingeret; fieret primo quædam substantia, mediæ inter Aerem & Aquam consistentiæ, vaporique priùs tum deinde nubi analoga, & ob frigus agens, & impressum

gravis esset, & descendens ; Non secus ac vapor aqueus, ob calorem impressum levis est, & ascendens : Hoc autem si fieret in media potissimum, vel infima regione ; idque præsertim æstate serena, & feruida, vel hyeme quoque serena & rigida (quibus temporibus frigus mediæ regionis maximè viget) Primò. procul dubio vapores illos, nubesque descendentes (vt aqueas ascendentes) admiratione magna conspiceremus, quod nemo huc vsque obseruauit. Secundò verò, astra quæ adeo micant interdū, stellæque hyemales quæ æstate non videntur, nunquam nobis essent conspicuæ ; nullisque serenitatibus frueremur, sed crassissimis vaporibus illis, nubibusque perpetuis descendentibus, (vt ascendentes omittam) obuolueremur ; quod experientiæ reluctatur : Ergo in Aere fatendum est, nullam fieri ipsius Aeris densationem, in illam mediam substantiam, nec in media regione ; nec in infima, & per consequens multò minus in Aquam. Et certè rem ita se habere Sole clariùs innotescit ijs qui ad vertices altorum montium sese conferunt

Aer in sua
regione
non densa-
tura frigitur
re Terræ.

runt vbi Aerem mediæ regionis, etsi maxime frigidum subtilissimum tamen, tenuissimumque, a vaporis ideo crassitie maximè alienum, ipso sensu deprehendunt. Præterea quis nescit frigus Septentrionale Aerem tam medium, quàm infimum maximè purificare & subtiliare? Ergo frigus in Aere, nullam ipsius Aeris facit densificationem. Rosenim, pruina, caligo, & similia è vaporibus ascendentibus prope Terram, vel Aquam, generantur, idque rarò, ne fortè quispiam horum materiam è medio Aere descendere, sicque subsidere putet.

Neverò vt ab Aeris media regione Elementorum Chaos tollamus, totam Philosophiam confundere, Antiquòsque cunctos Aeris in aquam vi frigoris densantis mutationem testantium, ridere videamur; sciendum est. Quod aquæ in Aerem conuersio, conuersionisque modus, & locus (vt iam supra dixi) iam dudum sunt cognita: Aeris vero in aquam mutatio quomodo fiat, & vbi, & vbi non, huc vsque remansit incognitum. Quod enim in Aere minimè fiat, supra apertè demonstraui: In-

Aeris in aquam mutatione dilucidè nunquam fuit explicata.

Aer intra aquam non mutatur.

Cur pisces in stagnis profunde glaciatis infereant.

Fossiles metallici in profundis fodinis interdum suffocantur.

tra aquam verò etiam fieri nequit; in hanc siquidem quòd poris careat, àer nequit ingredi; sique intrà aquam quomodocumque immittatur, ve excitetur, quàm citò in tenuissimas bullas fursum erumpat, omnibus est manifestum: quod enim de stagnorum piscibus aiunt, eos longo durante gelu interire, quia Aere viuunt qui aqua profundè glaciata ad eos amplius transire nequit; vnde coguntur homines, stagnorum glaciem pluribus in locis perforare, falsum est: Moriuntur enim suffocati ab insolita, nimiaque copia exhalationum, è Terra tunc temporis calida ascendentium; quarum ulterio-rem ascensum glacies prohibens, hæ aquis permiscuntur & pisces suffocant, nisi ad illarum exitum foramina fiant: sic enim homines in fodinis, a malignis exhalationibus subterraneis multa patiuntur, interdumque suffocantur, si copiosiores affluant, quam expirent. Non igitur intra aquas fit illa Aeris mutatio, quod Aer in aquas ingredi renuet, nec possit pororum defectu; & in aquis nulla sit vacuitas.

Obstreperant hic nonnulli propter,

Hippocratem, ne eius authoritati quicquam detrahatur. Ipse enim lib. de flatibus text. 5. de Aere sic loquitur, *Verum neque mare ipsum spiritus exors esse omnibus manifestum esse puto: Non enim Viuere natantia animantia possent; si non spiritu participarent; quomodo autem participarent, si non per Aquam & ex Aquâ spiritum attraherent?* At quid per Aerem intelligat diuinus ille vir, docti videant text. 4. ubi ait: *Ac spiritus quidem qui in corporibus sunt* (animalium quippe de quibus hic loquitur) *flatus vocantur; quæ vero extra corpora existunt, Aer.* Hic enim per Aerem non tantum Aeris elementum, sed vapor etiam & exhalatio sine dubio intelligi debent, *quæ flatibus animalium non parum assimilantur; Et ideo paulò post sequitur, Ventus enim ipsius Aeris fluctus & unda existit.* Atque hoc pacto sumendo Aerem pro vapore, & exhalatione concedimus Aerem in aquis esse eoque natantia viuere, non secus ac quacumque crescunt in Terra ut dicemus lib. de generat. Mysterijs: non enim simplici aqua & impermixta natantia viuere possent. At quæret aliquis si va-

Notandus
Hippocra-
tis locū.

Eius expli-
catio.

Quæstio.

por, & exhalatio aquas penetrant; cur non etiam Aer multò rarior & subtilior? Resp. exhalationem in terræ visceribus genitam, dum sursum ascendit & Aquæ occurrit, hanc vi penetrare, quia sursum tendit, & eius locus est super aquam: Aer autem deorsum non tendit, nec est sub aqua locus eius.

Responsio

Nobis igitur Terra super est, vt scitur valde porosa, & quam plurimis in locis, cavitatibus ingentibus discontinuata, intra quam hæc mutatio fieri possit, eamque de facto contingere a cunctis admittitur: sicque saltem ex parte consuleque de loco constat; quoniam extra Terram, etiam, Aer in aquam mutatur.

Quomodo
Aer in aquam
mutetur.

Modis autem non paucis ingeniatis, quibus eam conuersionem fieri dici posset, eorumque defectibus in æquilibrio perspectis. Affero Aerem contactu frigido densorum, solidorumque corporum, primò transire in quemdam vdorem subtilem, & tandem in aquam fluidam; In solo autem contactu loco, fieri illam conuersionem: Ac proinde in globi terrestris superfi-

cie, tam a Terræ quam Aquæ contactu frigido, sic densari Aerem, nisi obftet calor cœlestis: In Terræ vero poris & cauernis, a contactu frigido tam Terræ, quàm aquæ similiter mutari. Aeris verò conuertibilis moram in loco & Solis absentiam, hanc mutationem plurimum accelerare: Ideoque in Terræ cauernis & poris copioſiam fieri aquarum generationem, tum ab ipsa Terra, tum ab aquis subterraneis; indeque iam mirari desino, cur Aer tã furiosè ferèque per angusta saltem loca sibilando, in subterraneas cauitates irruat: Multum enim Aeris requiritur ad parum aquæ generandum, & ideò magna Aeris quantitate in paucā aquam conuerso, Aer supernus ne detur vacuum furibundè descendit: fitque illa conuersio celeriter admodum, quòd Terra, & aqua corpora densissima ad agendum, Aer verò corpus rarissimum ad patiendum, maxime sit dispositum.

Quæ verò iam dixi probantur. Primo. Philosophorum omnium consensu, & obseruatione, qui Aerem vi frigoris in aquam densari semper te-

Quod res
ita sit ratio-
nes.

12

stati sunt; etsi neque modū neque præ-
 cisū vbi tradiderūt. Secūdo Exijs quæ
 supradixi, scilicet Aerē in vaporē frigi-
 dum & descendens, vi frigoris densari
 non posse. Tertiò ipsa experientia,
 Nam descendat quiuis in amplam ter-
 ræ cavitatem (vbi multū Aeris in a-
 quam vertitur, diligenterque cum lu-
 mine aduertat circa fornicem; pau-
 mentum, & parietes; videbit & ma-
 dorem, & aquam fluentem; at circa
 hæc, neque in tota cavitatis capacita-
 te, vllam aeris partem videbit altera
 crassiore, quantumcumque a lumi-
 ne recedat, & per medium spatium
 attente intueatur: nec vllum vaporem
 frigidum descendantem animaduertet
 nisi forté calidi, seu aquei vapores as-
 cendentes, & ad cavitatū subterranearū
 fornices allidentes (præsertim si crassi
 sunt, & copiosi) retrocedere conspici
 possent: at hi nunquam subsidunt; sed
 fornicibus penduli adhærent; alij verò
 subsidētes pauimento adhærent. Sed
 Questio. cur ad vitādum vacuum eo Aer accur-
 rit, cū vapor & exhalatio in terra cō-
 tenta sufficiāt? Respōdeo quia vapor &
 exhalatio sunt Aere leuiores, vt probat

bimus lib. de generationum mysterijs
ideoque etiam iuxta Naturę leges, po-
tius est Aeris descendere sub, vaporem
quàm vaporis ibi sistere.

Huius regionis crassities est totū illud
Aeris spatium in quo pluiiæ, & grandi-
nes generatur quod etsi, quātū sit præ-
cisè ignoretur, attamen sciturnon lōge
à nobis incipere, & desinere, quòd ali-
qui sint montes, qui illud pertranseūt,
supra quibus Ethnici olim sacrifican-
tes, cum anno sequenti redibant ad
sacrificia, cineres anni præcedentis,
imò lineas & characteres, quos in illis
exarabant immotos reperiiebāt. Quod
(propter pluuias, & ventos in infima
& media regione furentes) non conti-
gisset, si cacumina illa in Aeris supre-
ma regione non extitissent, in qua ne-
que venti neque pluiiæ locum habent.
Quod autem tā parua sit huius regionis
crassities, in causa est viscaloris superni
quę frig⁹ ab inferiori globo emissū for-
titer cogit: Hicq; Hercle summa De i
elucet sapientia; quò enim frigus illud
magis cogitur eo magis vigoratur; vir-
tus enim vnita fortior; si quæ per va-
stum aeris spatium esset diffusum, fri-

Mediæ re-
gionis Ae-
ris crassities

Diuinæ sa-
pientię
nora,

gida meteora gignendi, vim non haberet. Ego verò puto eam regionem, interdum a nobis longiùs distare, interdumque minus, quòd in inferiori globo non semper sit vis æqualis refrigerandi, proindeque ad eandem perpetuò distantiam non frigefaciat æqualiter.

Incolę huius regionis etsi ijsdem patre & matre concurrentibus geniti, vapore scilicet & exalatione, diuersissimarum sanè & contrariarum sunt naturarum, prout vnusquisque de patris aut matris semine magis participat. Alii enim sunt liquidi, vt pluuiæ, alij gossipiosi, vt nix & nubes; alij duri vt grando, fulmineus lapis; alij frigidi, vt pluuiæ, nix, grando; alij calidi & accensi, vt fulgur, fulmen, præster; alij horribili sono & fragore Aerem Terramque commouentes, vt tonitrua fulmina; Qui si quandoque, simul conueniant, non tantùm furiosi belli spectacula hominibus exhibent; sed ipsos etiam homines interdum suffocant, vt fulmen; trucidant, vt lapis fulminosus; & in altum rapiunt, vt præster & Typhon; cæterisque rebus

vt terræ fructibus, arboribus, nauibus
& ædificiis, quas noxas inferant satis
est manifestum: ita vt eos omnes (ex-
ceptis moderatis pluuiis & niuibus)
homines plurimum detestentur ; tan-
toque terrore sæpè afficiantur, vt ipse
Cæsar Augustus Suetonio teste his lu-
dis dæmoniacis incipientibus, pelle Gæsaris Au-
gusti histo-
ria. vituli marini amictus, in loca subter-
rana concamerataque fugere solitus
esset, non totius orbis imperatoris, sed
hominum timidissimi personam igno-
miniosè repræsentatum. Sed quid, tan-
diu hac in frigida regione moramur?
Mens certè per anti peristasin in ea
præter spem non parùm incaleuit, quod
tam longæ moræ causa extitit: ad na-
tium igitur Aerem iam alacriter def-
cendamus.

CAPVT IIII.

De infima Aeris regione.

Infima re-
gionis Ae-
ris tempe-
ratura.

Eris infima regio, nullo sibi tempore stat, vt nec homines, quorum gratia suam instabilitatem sortita est. Perpetuò siquidem tum cœli, tum inferioris globi subiicitur impressionibus; & ideo modò frigida est, modò calida, modò temperata; Neque id alia quàm sensu ipso probatione indiget.

Quod talis
sit probatio
Causæ fri-
goris infimi
Aeris.

Causæ frigoris sunt stellæ frigidæ, potissimum vero Saturnus si Aeris dominum in anni quartis aut Lunationibus sibi vendicarit, aut alios Aeris dominos, in signis conuenientibus affecerit; Tunc enim frigus in Aere producit, & in Terram aquasque demissum, partim in Aerem repercutitur. Item meteora frigida, vt pluuiæ, nives, venti Septentrionales: ac denique Terræ & aquæ globus sua natura frigidus; qui Aerem si nihil obsit vi propria impensè refrigerat, vt satis pa-

ter Sole sub Horizontem versante,
vel Terram obliquiùs intuente, hye-
mis præsertim tempore.

Causæ caloris sunt stellæ calidæ, Causæ ca-
loris infimi
Aeris. potissimumque Mars Aeris dominium occupans, aut huius dominos suis ra-
dijs afficiens in signis congruis: aut do-
mo vel exalatione excipiens: sed præ
cæteris Sol terram feriens rectionibus
radijs; a quibus calor non solum in
media regione generatur, sed a Terra
& aqua partim percussum pluri-
mum intenditur. Item meteora cali-
da, venti Australes, ac denique vapor,
& exhalatio (quæ calida sunt) è globo
terrestri ascendentes.

Causæ temperiei sunt stellæ tem- Causæ tem-
perantes in
finem Ae-
rem. peratæ, præsertim Iupiter, & Venus, dum Aeri præ sunt; vel Aeris domini
in signis temperatis versantur, ac a
Ioue, & Venere benignè aspiciuntur:
cæteraque (sed præcipuè radij Solares
inter rectiores, & obliquiores) medio
modo se habent. Probantur autem
hæ causæ partim ipso sensu, partimque
exijs quæ superiori capite dicta sunt:
reliqua petantur ab Astrologia, hîc

siquidem tam remote digredi nolui-
mus.

Obiectio.

Obijcies si Aeris infima regio ca-
let interdum, imò feruet (vt æstate)
quomodo hac in suo feruore relicta,
globus terrestris in mediam regionem
potest suum frigus emittere, remo-
tamque frigefacere, cum vicinam ne-
queat?

Ad hanc quæstionem, quæ prima
fronte non parùm vrgere videtur, nec
parùm mihi torsit ingenium, enodan-
dam; Tandem ex supra posita doctri-
na, scilicet Aeris infimam regionem,
non a superiori globo, sed tantum ab
inferiori & astris affici, iam sic facile res-

Responsio.

pondeo. Quod cum Aer prope Ter-
ram ferè feruere videtur (vt æstate) tria
nobis corpora spectanda proponuntur
Aer nempe patiens, & duo agentia si-
mul concurrentia: Sol scilicet, radijs
potissimum reflexis Aerē calefaciens,
& terrestris globus eundem refrigerās.
Oriente, vel occidente Sole, Terra
Aerē magis refrigerat, quàm Sol ipsā
calefaciat: Circa horam nonam ante
meridianam, tertiam que pomeridia-
nam, Sol, & Terra in Aerē viribus fe-

rè paribus agunt: At circa meridianā Sol intensius calefacit quàm Terra frigefaciat, in torrida saltem Zona, & temperatis: Hæc tamen tunc quoque reffigerat, Aeremque temperat, Nisi enim res ita se haberet (quam ita esse flabello sentitur) indubiè Aer ille Terræ proximus ignesceret, in Zona præfertim torrida; sicque inspiratus, animalia aut suffocaret, aut manifestissimè laderet; plantæque, fructus, & flores in eo illicò arescerent, quibus tamen neque humiditas, neque frigiditas, ipso quoque tempore sensu indice desunt. Cùm igitur Solis actio, Terræ actionem non supprimat, sed ambo in Aerem simul agant; nil mirū si Terræ frigus, calidum illum Aerem penetrans, ab eoque liber, ad mediam deinde Aeris regionem perveniat, eāque frigefaciat: quandoquidem ab Aeris infimi calore, eò confestim expellitur. Nec absolutè necessarium est, quod causa ad aliquam agens distantiam, in omnibus medij partibus, & termino distantiae, parem producat effectum: Sol enim Aerem infimum impensè calefacit, etsi medium non

Sol, & Terra
in Aerem
quandoque
paribus, &
quandoque
imparibus
virib. agūt.

Aer a Terra
perpetuò
refrigescit

Notandū.

Obiectio.

calefaciat. At dicent Solem cùm in-
agendo Terram superat, huius frigus
introrsum cohiberè, vnde Terræ par-
tes infernæ frigidiores; proindeque
Terram suo frigore tunc Aerem pene-
trare, temperareque non posse: Qui-

Solutio.

bus respondeo, Solem ex parte qui-
dem Terræ frigus cohibere, non au-
tem ex toto; non secus ac Terra in sua
superficie, Sôlis calorem non ex toto,
sed tantùm ex parte repercutit; quòd

Sol & Ter-
ra viribus
paribus nõ
certant in
superficie
Terræ.

scilicet in Terræ superficie, Sol, & ter-
ra viribus paribus minimè certent; vt
fusiùs cap. 7. dicetur: Ideoque nulla
est consequentia superior, nihilque
obstat quo minùs etiã calidissimo
tempore, globus inferior, ad mediam
Aeris regionem frigus suum possit e-
mittere. Neque ea in regione frigus

In Aeris
mediaregi-
one frigus
intentum
nunquam
deficit mul-
tis de cau-
sis.

vnquam cessare potest: Tum quia ob
Solis super Horizontem motum velo-
cissimum, excedens ille calor Aeris in-
fimi, loco in eodem non persistit, sed
Solem sequitur vt vmbra corpus, Ae-
rem rursus frigori linquens exposi-
tum: Tum quia spatium illius exce-
dētis caloris, extat admodum exi-
guum, respectu totius reliqui globi

1.

2.

Aeris regione.

terrestris, qui suum frigus interea sine
vlla, vel, notabili resistantia projicit in
altum, expanditque vnde quaque per
totam Aeris mediam regionem : Tum
quia raro admodum serenus Aer ven-
tis caret Septentrionalibus, seu etelsijs
qui calorem eius temperantes, Terræ
promouent effectum : Tum denique
quia frigus quod simul tempore cum
calore, ab astris continuò in hæc infe-
riora iaculatur, majori ex parte potissi-
mum sistit in illa media regione, tam
propter similitudinem (Natura enim
natura lætatur, & frigus retinet fri-
gus, non autem expellit, sic de cæte-
ris) quàm propter vtrinque antipe-
ristasin : Ideoque cum æstate Aeris su-
prema infimaque regio simul tempo-
re calent, mediam esse frigidissimam
nemo dubitare debet ; Id enim satis
evidenter probant grandines prodi-
giosæ plerumque magnitudinis, &
fulmina frequentia, per intensi frigo-
ris illius regionis circum obsistentiam
æstate generata. De Aere ergo eiusque
regionibus vt supra Philosophandum
esse, Physicis rationibus maximè con-
gruit.

Media Ae-
ris regio æ-
ris regio æ-
stare cali-
dior est.
quam reli-
quis anni
partibus.

Infimæ re-
gionis Ae-
ris crassities

Nubes ma-
ligna prope
Terram
moueri
quandoque
visa.

Autoris
observatio
periculosa.

Huius regionis crassities, est totum illud spatium, quod inter locum nubum Terræque superficiem continetur, licet ex Aristotelenubes aliquando, multo cum fragore prope Terram moueri conspici possit, adeò vt audiētibusspectantibusque terrori sit; nec siue causa, semper enim mali aliquid hæc continet; Atrarò contingit: soloque procellæ, tempestatisue tempore. Talem æstate præterita, per horæ ferè quadrantem, attentè obseruauiprope thermas Borbonienses quæ multis supra ipsam ventis simul furentibus, ab Africo versùs me impulsæ, miris modis se contorquebat, Aeremque multo cum fragore ante se agitabat. Terrea, crassaque exhalatione, vnctuosatamen, ferè tota constabat; quod conieci, tum ex eius rubore fusco, tum quia vix 200. passibus a Terra circaque verticem meum, cum horribili crepitu, telum explosit fulmineum proindeque in infima Aeris regione; Cuius effectus, causam dabimus lib. de generat. Mysterijs. Quântum verò sit spatium supra dictum, nundum est definitum. Albertus magnus

gnus 3. miliarium esse dicit : Commu-
 nis opinio, 9. miliarium : Certum ta-
 men est multos montes eam pertran-
 fire, quorum nubilo tempore cacumi-
 na, nubibus semper coronata cernun-
 tur. Ideoque puto huius crassitie,
 non eandem semper esse quantitatem;
 quia ut dixi cap. 3. Aeris media regio,
 minus interdum a nobis, interdum-
 que longius distat, prout in inferi ori
 globo vis refrigerandi ad magnam di-
 stantiam intenditur, aut remittitur:
 Indeque fortè authorum discrepan-
 tia, quod tempora non distinxerint :
 Adde quod neque in Zonis omnibus,
 eodem tempore possit esse eiusdem
 crassitie.

De huius
 regionis
 crassitie
 quantitate
 opiniones
 varix.

Authoris
 opinio.

Hæc regio populosissima est, varijs-
 que abondat incolis : quorum alij ei-
 dem sunt proprii, alij vero cum Terra
 communes. Proprii sunt caligo, ne-
 bula, (Terræ fructibus interdum am-
 bo periculosa) ros, pruina, ignis lam-
 bens, ignis fatuus (qui plerisque mi-
 sere decipit,) venti (quorum aliqui
 adeo sunt furibundi periculique, ut
 Cæsar Augustus dū in Gallia mora-
 retur, Circio tēplum vouerit ad hunc

Infimæ re-
 gionis Ae-
 ris incolæ
 duplicis
 generis.

Proprii.

Cæsar's An-
 gusti histo-
 ria.

Cōmunes. mitigandum] halo, & similes. **Com-**
munes sunt Cœli, Terræque animalia
cuncta, quæ etsi a Terra sustententur,
in hac tamen regione viuunt, vt pisces
in aqua, proprio scilicet elemento,
sine cuius inspiratione illico suffocata
morerentur: volucrum verò præcipuè

Animalum
formæ ex
elementis
minime
sunt.

Paradisus extare videtur, vt aqua
piscium. Cæterum hi incolæ, neque
superioris, neque inferioris globi sunt
progenies; sed suæ Naturæ prîncipiâ
agnoscunt multo diuiniora, quam
mutuo congressu, semineque proprio
perpetuant, vt fusè dicemus libro de
generat. Mysterijs. Illis omnibus
dominatur homo, sanctius cæteris
animal mentisque capacius altæ,
inter creaturas naturæ mediæ, cor-
poræ scilicet, simulque spiritualis:

Homo
mediæ est
creatura-
rum Na-
tura.

De Chri-
sto maxi-
mum my-
sterium.

Quam summi Dei filius in diuinis
quoque medius, tantum amauit,
vt eam assumere sibi que hypostati-
cè vnire dignatus sit; sicque inter in-
creatum, & creatum, aliud incom-
prehensibile natum est Vnitrum Me-
dium, I E S V S scilicet C H R I S T V S, qui
per omnia eo pacto medians, infini-
tæ perfectionis est complementum.

Ob ipsorum tamen hominum flagitia
bella in DEVM, inter se, in bestias, plā-
tas, ipsaque elementa, dolos, barba-
ries, tyrannides, impietates, furta, pro-
ditiones, homicidia, cæteraque ge-
neris cuiuscunque scelera, nec non fa-
ti leges, fortunæque casus varios, hæc
regio communiter, iure quæ dicitur mi-
seriarum vallis, Sathanæ principatus, Infirmæ
regionis
Aeris tibi-
li. Mortis imperium, fortunæque Thea-
trum? In qua nulla etiam hora tutè
lètè quiete uè transigitur, bonique a
malis fere perpetuò opprimuntur. Do-
minus noster IESVS CHRISTVS, qui in
hac etiam regione, ab hominibus cru-
cifixus pependit: Animas nostras quas
proprio sanguine redemit, soluto car-
cere corporeo, in propriam regionem
sua misericordia euocare dignetur,
Amen.

D ij

*Vt Aristoteles Aeris: sic author, Terra tres
in regiones, à Natura diuisionem, primus
deprehendit, deindeque comprobat.*

Cur Author
Aeris diui-
sionem
præmiserit.

ON frustra Aeris par-
titionem Aristotelicam,
quis putet, me præmis-
isse: Cùm enim Aer, &
Terra sint dissymbola,

maximèque contraria, iuxta se verò
posita contraria magis elucescāt, priùs
de Aere vt supra philosophari visum
fuit, quàm quid de Terra sentiam pro-
palare. Adde quod neque infimæ, ne-
que mediæ regionis Aeris causæ, con-
stateneo modo fuerant huc vsque sta-
bilitæ. Et certè cùm nec Plato, nec A-
ristoteles, nec Hypocrates, nec Para-
cellus, nec quivis alterutrius Philoso-
phiæ Primas, rem hanc huc vsque at-
tentarit, vel de ea somniarit; vereor
plurimùm ne à plerisque temeritatis
arguar, quòd nullius nominis, aut fa-
mæ Philosophus videar hîc cæteris ex-
cellere velle: Sed absit: In ijs enim quæ
de Terra dicturus sum, etsi phantasti-

Nullus, ha-
tenus Phi-
losophus
diuisionis
terrarum me-
mavit.

corum, & confufionum Labyrinthis
implicitorum iudicium omnino ref-
puam, Aftraliū tamen Philofopho-
rum cenfuræ lubens cuncta commit-
to: maiorifque mihi videtur eſſe te-
meritatis, iam diu receptam veritatem,
nullius ponderis ratiunculis oppugna-
re, (quod plerifque accidit) quàm ali-
quid inauditi in medium proferre, &
rationibus validiffimis confirmare. Sed
quicquid fit, nullius phantaſiæ ſum ad-
dictus; vtque cæteris: ſic mihi liberum
eſt, pro Genij mei impulſu, motuque
Philofophando diuagari; iamque ali-
quid noui hîc effari: cuius etſi ſim pri-
mus Author, me tamē vltimum affer-
torem futurum eſſe non prognoflico.

Author,
primus eſt
qui Terram
diuidit.

Dico igitur, quod quemadmodum
non tam Ariſtoteles quàm ipſa Natu-
ra, Aeris elementum in tres differentes
diuiſit regiones: Sic eadem Natura,
Terram Aeri contrariam, in tres etiam
differentes regiones, ordinatamen pe-
nitus contrario, ſapienter partita eſt:
Scilicet in ſupremam Aeri contiguam
Mediam, & infimam Mundi centro
propinquiorem. An verò illud fit, &
quomodo fit, & à quo, & propter quid,

Terræ in
tres regio-
nes diuiſio:

quæque sit cuiusque regionis crassities,
& temperatura, iam pro viribus pro-
bare aggredior. In supremam igitur.
Terræ regionem, impauidi descenda-
mus.

C A P. VI.

De suprema Terræ regione.

Supremae
regionis
terrae tem-
peratura.

Erræ suprema regio, &
Aeris infima in eo con-
ueniunt, quod vtraque
modò sit frigida, modò
calida, modòque tem-
perata: In eo verò differunt, quod dū
aerea regio calet, (vt æstate) terrea fri-
get: dumque aerea friget, (vt hyeme)
terrea calet: vere autem, & autumnō
ambæ contemperantur. Alia proba-
tione superiora non indigent, quàm
experientia sola. Descendat enim ver-
sus Terræ centrum, quiuis incredulus
æstate feruida; experieturque se primò
per frigidissimam regionem satis pro-
fundè descendere: sique hyeme eò re-
deat, eandem regionem non ampliùs
frigidam, sed calidam, seu tepidam re-

Quod ta-
lis sit pro-
batio.

periet, Autumno verò & vere temperatam. Quòd si ad cellam vinariam, malit quàm ad inferos descendere, tutius in ea, audentiùsque doctus eua-

Causas frigoris, caloris, & temperiei regionis huius mihi statuere volenti, magni certè tum nominis, tum pòderis occurrit prima fronte hostis debellandus. Scilicet Hypocrates, libro de Natura pueri à text. 26. ad 32. Ipse enim eò loci ponit raritatem, & levitatem Terræ, pro causa frigoris ipsius æstate: & densitatem, grauitatemque pro causa caloris; hyeme; vtque paucis perstringam, quæ ipse longa verborum serie; Textu 27. tale ponit axioma. *Omnia quæ comprimuntur a seipsis calidiora sunt, quàm quæ rarè posita sunt.*

Hypocratis opinio de causis caloris & frigoris Terræ.

Axioma Hypocratis.

Text. verò 26. ait. *Terram esse calidam hyeme, propterea quod humida est in hyeme, præ aqua de Cælo delabente, & comprimitur in seipsam, vt pote humore grauiore existente: densior autem ab hoc ipso est, & nullam habet transpirationem. Non enim amplius magna raritas ipsi in est, & propter hoc inferna Terræ pars hyeme calida est.* Textu 27. ait. *Spiritus*

De calore Terræ hyeme, demonstratio Hypocratis.

ab aqua è Cœlo delapsa prodeuntem; & Terram vltcrius penetrare non valentem, ob huius densitatem, retrò ad aquam abire, vnde fontes hyeme calidiores: Ac per consequens spiritum aquæ hic facit calidum. Textu. verò 29. ait. Infernam Terræ partem, esse frigidiorē astate, quàm hyeme: quia vt ait paulò post

De frigore Tunc sanè rara est, & levis astate, & a-
 terræ æ- quam in se habet, & aqua in decliue fluit,
 state, de- procedente autem aqua, (deorsum supple)
 monstratio
 Hypocratis semper inde alius ex alio spiritus exhalat,
 (sursum subandi) Qui vero exhalat, per
 Terram abit leuem, & raram existentem,
 & frigiditatem Terræ inducit, & ipsa aqua
 simul perfrigeratur: Hicque spiritum
 aquæ frigidum facit, etli ipsum ex-
 halare velit.

Multi quia nonnullis authoribus, vt
 Hypocrate, Galeno, Aristotele, Diuo
 quorundā Thoma, Paracelso, & similibus, ne
 supersticio- latum quidem vnquem: infatuati dis-
 sa fatuitas. cedere vellent (quasi tales homines
 essent veritas absoluta (qualis est Solus
 DEVS) superiorē Hypocratis doctri-
 nam, vel vt oraculum defenderent vel
 explicarent (vt solent) inexplicabiliter
 confusis quippe, intricatisque verbis,

quæ non modo ipsi non intelligerent, sed in quibus etiam, veritas qua nihil lucidius (cum sit lux ipsa (ne quidem a maximè lynceis mentibus deprehenderetur. Ego verò qui in solius scripturæ sacre verba iuravi, quique non per hominū mentes aut libros, sed per lumen à Natura, & astris concessum, res ipsas vltimò intuēdas, de ijsq; quod verius est, sine respectu cuiusvis authoris pronunciandum puto: Pace tanti viri dixerim, doctrina eius supraposita a vero multum aberrat. Primò enim eius axioma, siue de eodem siue de diuersis intelligatur, falsum est: Nam pro diuersis ne lucem ne tenebris, sed in ipsa luce quæramus, quis nescit Aerè rare positum esse, Terram autem, vel Aquam à se comprimi, cum densa sint & graua? At vtrum elementorum calidius extat, an rare positum, an verò a se ipso compressum, vt loquitur Hypocrates? Certè rare positum scilicet Aer, sua natura calidus: Terra enim, & Aqua sua natura frigida sunt. Ergo in diuersis axioma falsum est. In eodem verò, nonne aqua dum glaciatur, comprimitur in seipsam? vnde fit vt glacia-

Derebus
Physicis
iudicandū
est, ex Na-
turæ lumi-
ne.

Hypocra-
tes refelle-
tur.

Eiusdem
axiomatis
falsitas de-
monstra-
tur.

ta multò minorē locum occupet, quā
 bulliens, & rarè posita? At quæ aqua
 calidior, an bulliens seu rarè posita; an
 vero glaciata, & in se compressa? sine
 dubio bulliēs; Ergo Hypocratis axio-
 ma, siue de eodem, siue de diuersis in-
 telligatur, minimè verum est. Quæ
 enim ad illud probandum, de fimo &
 tritico profert exempla; sunt tantum
 de calore putredinali; qui calor, neq;
 etiam a partium mixti compressione,
 proximè, & formaliter oritur: sed a spi-
 ritibus mixti, ad putredinem inducen-
 dam paratis, in qua putredine inducē-
 da, spirituumque calore retinendo;
 obstructio, seu compressio, vel euen-
 tilationis, seu respirationis carentia,
 tantum causæ per accidens, aut sine
 qua non rationem sortiuntur, vt fusiùs
 dicetur lib. de generat. mysterijs: Ergo
 axioma illud in quibusdam tantummo-
 do causis per accidens, vel siue quibus
 non, potest esse verum: In causis, verò
 proximis & per se, est vniuersaliter fal-
 sum: At tamen consequenter ad ipsum
 pro causis frigoris subterranei, ponit
 Hypocrates Terræ raritatem, & leui-

Causæ pu-
 tredinalis
 caloris.

tatem, & pro causis caloris densitatem
 & grauitatem: non quidem pro causis
 per accidens, aut sine quibus nō (quod
 tantum virum dedecebat, a quo causæ
 per se tradendæ erant) cū tamen ex
 ipsius quoq; verbis nō possint esse cau-
 sæ, nisi per accidens. Attendant enim
 docti text. 29. an non velit æstate, Ter-
 ram frigesieri, ab aquæ in decliue fluē-
 tis spiritu, sursum subinde exhalante,
 per Terræ raritatem. Text. verò 27. Ter-
 ram hyeme calefieri, ab aquæ spiritu,
 qui Terram vlteriùs penetrare non va-
 lens ob huius densitatem, retro abit
 ad aquam, vnde fontes hyeme calidio-
 res, & tam Aqua, quam, Terra calidior
 Ergo ex ipsomet Hypocrate, solus a-
 quæ spiritus est causa per se; Terræ au-
 tem raritas, aut densitas tantū cau-
 sæ per accidens, Non secus ac Aeris ra-
 ritas, dici tantū potest causa per ac-
 cidens, aut sine qua non, frigoris me-
 diæ regionis Aeris, quatenus scilicet
 sine tali raritate, non posset terrestris
 globus, eam vsque in regionem fri-
 gus suum emittere Sed (quod magis
 miror) Hypocrates eundem aquæ spi-
 ritum, modò calidum, modo que fri-

Raritas &
 densitas
 possunt tā-
 tum esse
 causæ per
 accidens
 caloris aut
 frigoris.

gidum facit, quod esse nequit: cùm ex se idem semper esse debeat, Præterea quid intelligit per aquæ Spiritum? Aerem certe intelligat necesse est, ex ipso met. lib. de flatibus text. 4. vbi sub Aeris nomine, vaporem, exhalationēque complecti cogetur, vt cap. 3. dixi: Aer autem, & exhalatio, per aquæ spiritū hīc intelligi nequeunt, vt doctis satis clarū est, Ergo solus vapor, quando quidem etiam hic solus spiritus, ex aqua exhalat: At vapor Terram refrigerare nequit, cùm sit calidus ex se, & sine calore nequeat concistere, & exhalare, id est sursum ascendere, quod tantum calidorum est. Ergo hæc doctrina ex multis capitibus falsa, sibi quæ contraria. Præterea text. 26. ait, Terram hyeme calidam esse, quia in se, magis comprimitur, fitque grauior ab aquis eo tempore è Coelo descendētib; quas Terra ebibit: sed hoc planē mihi videtur ridiculum: Cum enim aquæ è Cælo descendentes, fiant ex nubibus; nubes ex vaporibus, è terrestri globo ascendentibus; vapores autem ex aquis, in globo terrestri prius contentis: mihi omnino videtur, quod

Vapor Terram refrigerare nequit.

Terra per pluuias grauior non redditur.

Terra cum his postremis aquis, quàm cum illis primis sit multò grauior. Tum quia vapores, & nubes quæ ex postremis nascuntur, in aquam pluuialem secundum se totas minimè resoluuntur, sed in Aerem mutatur pars earum non exigua: tum quia aquæ illæ pluuiiales (quod à Natura destilatae) multò sunt leuiiores alijs, ex quibus vapores confecti sunt. Hyeme denique siue pluat, siue non: modò Aeris infima regio impensè frigeat. Terræ supremam regionem plurimùm calere fuit semper animaduersum. Ergo Hypocrates eò loci, frigoris, & caloris subterranei veras causas ignorauit: Nec mirum cum huc vsque Terræ ignota fuerit diuisio tres in regiones quarum media perpetuò calet, vt cap. sequenti dicitur. Quòd si cognouisset, alias siue dubio causas frigoris, calorisque subterranei quæsiuisset, & assignasset.

Excusatur
Hypocrates.

Cæterum neque etiam astra possunt esse causæ per se caloris, & frigoris huius regionis. Et ratio est, qua statim atque Sol, astraque calida, Terræ superficiem simulque Aeris infimam regionem calefaciunt, (vt estata) Terræ su-

Astra non
sunt causæ
per se caloris, & frigoris
supremæ
regionis
Terræ.

prema regio refrigeratur: è contra verò calefit, cum Terræ superficies, & Aer infimus ab astris frigidis, vel absentia, remotioneue calidorum refrigerantur vt hyeme: Ergo caloris, & frigoris huius regionis causæ per se, esse niqueunt.

Sic autem seres habet. Terra (vt scitur) natura sua frigida est, & sicca; siccitatisque ratione, & corporis densitate, vis eius actiua refrigerans plurimū acuitur: Perpetuò verò Aerē sibi vicinū refrigerat, At cum Sol, astraque calida Terræ superficiem, & Aerem infimum calefacere incipiunt, vt æstatis initio; Tunc Terræ frigida calore externo repellitur, & si non totum, ex parte saltem intus cohibetur a suo cōtrario: ibique eò copiosius cumulatur, quò calor externus magis intenditur: indeque fit, vt dum æstate media, Terræ superficies, Aerque infimus maximè calent, Terræ suprema regio maximè frigeat; Terraque collectis & in seipsā repercussis viribus, contra calorem cœlestem validissimè pugnet, huiusque non exiquam partem, in Aerem vicissim percutiat. Ex quo satis patet,

ipsius Terræ frigus, quatenus à Sole
 percussum, intusque cohibitum, cau-
 sam esse per se frigoris huius regionis
 æstate: Solem autem tantum causam
 per accidens; quatenus scilicet ipsum
 Terræ frigus percutit, & cohibet, li-
 cet caloris Aeris infimi ipse sit per se
 causa. A simili enim Terra causa est per
 accidens, caloris Aeris ipsius infimi,
 quatenus scilicet, calorem cœlestem in
 ipsum percutit. In quo sanè mirabi-
 lis. Naturæ sapientia elucescit, quæ his
 causis vniuersalibus, planè contrarios
 effectus in his sublunaribus, simultē-
 pore, sub diuersa tamen ratione con-
 cessit, vt omnino necessarium extetisse
 videtur. Accedit quod vapores è Ter-
 ræ profundo ascendentes, frigori que
 percussio occurrentes, ab hoc in aquã
 facilè coagulantur: in qua frigus, vt
 in proprio subiecto maximè vigoratur
 vt satis sentitur æstate, per huius regio-
 nis humida loca transeundo. A tanto
 verò frigore, quod à Terræ superficie
 ad eius secundam vsque regionē sensim
 retrocedit, & intenditur (vbi ob ipsius
 secundæ regionis calorem perpetuum,
 secundo sursum percutitur, sicque.

Terræ vis
 refrigerans
 quatenus à
 Sole reper-
 cussa, causa
 est per se
 frigoris
 æstiuæ, su-
 premæ re-
 gionis Ter-
 ræ.

Alia causa
 intensiōis
 frigoris.

Frigus san-
 tæ re-
 gionis ter-
 ræ, a ca-
 lore æstate
 vtriusque
 obsidetur.

a calore vtrunque obsessum, per antipéristasin acerrimè vigoratur) sic Terræ pori constringuntur, vt amplius neque vapor, neque ex halationi, aut saltem difficilis ascensus, & in Aerem egressus, ad pluuias aut ventos

Causa siccitatis, & serenitatis æstiuæ.

gignendos pateat: Indeque æstiuæ serenitates, siccitates, & in Aere tranquillitas potissimum oriuntur: interdumque sub finem æstatis Terræ motus, ab exhalatione diutiùs incarcerationa-

Causa Terræ motu.

ta, copiosiusque cumulata. Hicque notandum obiter, quod ex Hypocratis doctrina supraposita, Terræ poris à summo frigore vt supra constrictis, Terra deberet esse calida, quia densior & grauior vt vult, quod tamen est planè falsum.

Causa: è-
periei su-
premae
regionis
Terræ, au-
tumno.

Dum verò vis causarum Terræ superficie, infimumque Aerem calefacientium, incipit languescere: vel astra frigida Aeris dominium sibi vendicare: (autumno scilicet incipiente) Tunc Terræ frigus quasi carcere solutum, qua data porta irruit in Aerem, ipsiusque refrigerationem aggreditur: non quod de subiecto transeat in subiectum (ne forte a sciolis nobis imponatur

natur) sed Terræ partes superiores, earum vi amplius non impedita, Aerem proximum primò refrigerant: ab eo autem repatiendo calefiunt, & aperiuntur: Hæ deinde Terræ partes, per reactionē calefactæ, à sibi vicinis inferioribus refrigerantur, per reactionem verò hæ similiter calefiunt: Non secus ac Aeris partes à Terra frigefactæ, à calidis sibi supernè vicinis illico calefiunt, per reactionem verò hæ quoque ab illis refrigerantur: sicque consequenter in Aere & Terra tandiu continuatur partitū in partes actio, & reactio: quousque Aer, Terraque temperentur: quodlibet iuxta corporis sui conditionem, puta raritatem, & densitatem, humiditatem, & siccitatem, quòd circa autumnii medium accidit, Astrorū autem hoc etiam tempore minimè obliuiscendum est potissimūque Solis; Cuius à verticali recessu, iam incipiunt cuncta ad frigidum inclinare, sicque Terræ Aerem refrigeranti plurimum fauere. Quod si stellas fixas exorientes, culminantēs suæ, aut planetas Aeris dominium suscipientes, frigus Terræ denuo cohibere, & consequen-

Notanda

Causa in-
stabilitatis
constitutio-
nis autum-
nalis.

E

ter in ipso Aere , calorem autumnò
 producere contigerit : quàm breui tē-
 pore id duret, cuilibet est manifestum:
 ob Solis continuam à Zenith remotio-
 nem, ex quo Terra continuò ad Aerē
 refrigerandum vigoratur , breuīque
 præualeat : indeque causa petenda est
 instabilitatis , constitutionis autum-
 nalis.

Terra autem, & Aere in calore, & fri-
 giditate sic autumnò temperatis, con-
 sequenterque poris Terræ reſeratis, iā
 facile, copioſeque per eam regionem
 tranſeunt vapor & exhalatio in Ae-
 rem è Terræ profundo aſcendentes;
 Tranſeundo verò nonnihil ipſam ca-
 lefaciunt : At cùm Solis à Zenith re-
 ceſſu maximo, ſtellarum hyemalium
 frigore cœleſti , globique inferioris
 frigore elementalī, Aeris infima regio
 impenſiùs refrigeratur , adeoque vt
 rigeat (quod hyeme contingit) Tunc
 tanto frigore Terræ cute conſtricta,
 conſtipatàque, vapor, & exhalatio
 denuò incarcerantur, iſſque in Ae-
 rem denegatur egreſſus: Copioſe ita-
 que in Terræ ſuprema regione aceru-
 ſunt, quam plurimùm calefaciunt, tan-

Vapor, &
 exhalatio
 è media
 Terræ re-
 gione aſ-
 cendentes,
 & in ſupre-
 ma retine-
 ſunt, ſupremam
 ipſam hye-
 me calefa-
 ciunt,

diūque donec Sole ad verticalem redeunte, Aeris frigus paulatim expellatur, Terræque superficiei pori referentur: Tunc enim vapor, exhalatioque diu retenta liberè exeunt: ac Terra calida, frigidusque Aer vere pedetentim vt supra autumnino contemperantur. Hisce igitur cuilibet sufficienter constare puto, quod, & quomodo hæc suprema Terræ regio, modo sit calida, modo frigida, & modo temperata: quod que astra huius minimè sint primò & per se causa, vt in Aere: sed tantum per accidens. Quæcunque siquidem causa Aerem per se calefacit, aut refrigerat; eadem per accidens Terram simul tempore refrigerat, aut calefacit; Tanta fuit in Mūdo cōdendo Primæ Naturæ omnipotens sagacitas.

Causa tempericiei ver-nalis, suprema regio-nis Terræ.

Miranda Naturæ sagacitas.

Huius regionis crassities existit admodum parua. Etenim ex 114. leucis, quas secundum Ptolemæum, aut 1517. quas secundum alios Terræ semidiamiter continet; vix quibusdam in locis, ad 80. profunditatis hexapodes hæc regio extenditur; in multis circiter ad 100. In paucissimis verò ad 150. Idque pro locorum diuersitate; In locis siquidem

Supremæ regionis Terræ crassities varia,

Causa varietatis.

montosis, minor reperitur crassities, in planis verò, ut plurimum maior, præsertim si Terra sit pinguis, & argillosa; Hæc enim æstate (quo tempore tam Terræ, quàm Aëris regiones insensibiliter admodum distinguuntur) frigori excipiendo, retinendoque ob aqueam quæ turgēt humiditatem, cæteris Terræ differentij se accommodatior. Quæ verò hîc refero, me docuit experientia quæ incredulorum etiam magistra esse non recusabit: neque tam exiguam huius regionis crassitiem mirabitur, qui infimæ, mediæque regionis Aëris crassitiem attentè perpendet.

Quod ita sit, probatio.

Suprema Terræ, regio, cur reliquis fertilior.

Cæterum hæc Terræ suprema regio, ob caloris, & frigoris statas vicissitudines, reliquis multò fertilior extat: Nam animalia permulta, plantæ omnes, lapides prætiosos, & generis cuiuscûq; mineralia, in ea producuntur, & educantur, quorum tria priora cæteris Terræ regionibus denegantur. Præterea ex vaporibus in ipsâ ascēdētibus aquarū subterranearum pars maxima generatur: Indeque fit, ut in fodienda Terra pro puteis, non longè a superficie aqua reperiatur; quæ non tam est aqua plu-

puteorum theoria.

uialis, per Terræ poros transcolata (licet hoc saepe sit) quàm aqua è vaporibus passim, continuóque ascendentibus concreta: qui enim putei pluuiiales tantùm aquas excipiunt: citò arefcunt: aquas verò è vaporibus concretas, rarissimè: idque tantum circa finem æstatis siccissimæ, feruidissimæque: quo tempore tota Terræ suprema regio, impensè refrigerata, prohibet ascensum vaporum, è quibus aquæ illæ puteales generari solebant: Et de his puteis hoc notatu dignū est, quod eò usque implentur, quo usque ipsorum aquæ superficies, & locus in quo aqua ipsa generatur, sint ambo in eadem linea circulari, cuius centrum est Terræ centrum sed de harum generatione & motu fusius lib. de generationum mysterijs: Iam pergamus ad fumosam Terræ regionem.

De Terra media regione.

Mediæ re-
gionis Ter-
ræ tempe-
ratura.

Quod ita
sit experie-
ntia.

Media Terræ regio, & Aeris media in eo conueniunt, quod eandem vtraque perpetuò seruet temperaturam: In eo vero differunt, quod Aeris media regio perpetuò frigeat, media vero Terræ perpetuò caleat: Quod sanè prima vice qua in hanc descendendi, non exiguum mihi peperit admirationem: Mirum siquidem videtur æstate potissimum, post 80. vel 100. frigidissimæ Terræ hexapodes (quod Terræ supremam regionem superiori capite constituimus) in aliam Terræ regionem valde, neque minus hypocausto calidam descendere: si vero hac de re quisquam dubitet, eo usque anni quouis tempore se cõferat, nòsque veraces experietur. Ne autem quibus non est eo usque fodiendi otium, ceu commoditas, toto vitæ curriculo incredulitate laborent, præsertim cum Hypocrates lib. de veteri Medicina, text. 3. asserat, *Quod si quis de subli-*

dimus in Aere rebus, aut de subterraneis dicat, & quomodo habeant scias: tamen neque dicenti, neque audientibus manifestum satis fuerit varane sint an secus: neque enim est ad quod quis se conferat, cuique innitatur ut veritatem cognoscat: Tales ad intellectualem nostræ relationi assensum, sic placeat compellere. Nisi daretur hæc regio, nulli vapores, nullæque exhalationes ad pluias, ventosque sufficientes è Terra æstate ascenderent, quia in nulla Terræ parte generari possent: Aquæ enim in vaporem, & Terræ in exhalationem attenuatio, resolutioque, fieri nequeunt nisi ab actuali calore valido, qui æstate non reperitur ea in regione, quâ supremam diximus tunc temporis frigidissima, Ergo sub hac alia regio actu calida est admittenda, in qua talis fiat resolutio. Dicent fortè non pauci vapores illos, exhalationesque à Sole & cæteris astris, attrahi: è terræ superficie. At huic errori huc vsque vixisse sufficiat: id enim duplici de causa est falsissimum. Prima qua neque Sol, neque Astra vapores ullos sursum attrahunt, quantumcunque Philosophiæ Principi-

tandem ratio manifestissima.

Obiectio.

Responsio.
Sol, & astr^a
nullos vapores attrahunt, licet eos suo calore generent.

pes, illud passim asserant: Neque id minus ridiculum mihi videtur, quàm camini fumum (qui vaporem exhalationemque continet) vel aquæ bullientis fumum, à sole, vel astris attrahi asserere. Etenim statim atque tã in elementis, quàm elementatis pars aquea in vaporem, & terrea in exhalationem ab actuali calore quocunque resolutæ sunt: hæc seipsis suapteque leuitate ascendunt, non secus ac lapis propria grauitate versus Terræ centrum descendit. Secunda quia etsi in Terræ superficie a calore Solis, vapor, & exhalatio generari: hæcque deinde seipsis vt diximus eleuari queant (vnde Terræ superficie siccatas æstiuæ) id tamen est admodum paucum, vixque ad nubis, aut pluuiæ concretionē pertingit, quia tum paucitate, tum tenuitate, est nimium dissipabile a calore Solis, & infirmi Aeris tunc feruentis. At copiosi crassique vapores, post longam siccitatē, 3. aut 4. horarum spatio Cælum densis nubibus, ventisque furentibus, Terram vero nimbis, & grandine operientes, & riuorum, fluminumque alueos aquis replentes, interdum ad prodigiosas

In terræ
superficie
vapores,
exhalationesque ad
pluias, &
ventos sufficientes
nō generantur.

vsque inundationes, in Terræ superficie generari nequeunt. Etenim ad tam subitam tantæ vaporum quantitatis generationem, deest in Mundo calor sufficiens. Adhæc deest materia in Terræ superficie, dico Terræ a Mari lacubusque longe dissitæ, ne eò quisquam refugiat, indeque vapores hauriat. Denique quia per tam copiosæ aquæ, tam breui tempore, a terrestri globi superficie separationem, riuos fluminaque æquè sensibilibiter decrescere, exsiccarique deprehenderemus, Terraque ipsa penitus arefceret, ut Chymicis euaporantibus satis innotescit, cuius tamen contrarium experientia probat. Dum enim eleuatur talis vaporum copia, hi Terræ superficiem quam ascendendo penetrant, solito reddunt humidiores; eiusque contracta a calore æstiuo siccitatem temperant: quod signum est euident, eos è profundiori loco ascendere, profundiusque generari: Non enim ascendunt, nisi prius alicubi geniti: neque generari queunt, nisi a calore valido, Terram & Aquam calefaciente, attenuante, & rarefaciente, qui cum æstate non de-

Rationes.

2.

Fumus si-
gnum est
naturale
caloris.

tur in suprema Terræ regione, sub ea
necessariò admittendus est. Nullu si-
quidem (vt aiunt) fumus est sine igne,
id est calore: & ibi calor, vnde fumus:
At fumus è Terræ profundo ascendit,
ibi ergo validus calor existit. Confir-
matur omnino ex materia Terræ motuū
exhalatione scilicet & vapore, quæ si æ-
state copiosior gignatur, quàm pos-
sit exhalare, Terra frigore constipata
exitum denegante; carceris impatiens
Terram stupenda vi ad hanc vsque me-
diam regionem aliquando dirumpit,
ingentisque profunditatis abyssos, ho-
minū ob oculos ponit. At quis eam ma-
teriā, vel in superficie, vel in suprema
Terræ regione in qua frigus dominatur
genitam asseret? Id denique probant
Terræ speluncæ, cuniculi, puteiq; pro-
fundi, per quos vt per caminos seu tu-
bos, spiritum magna vi erumpere, cui-
uis facile est obseruare. Quod autem
hyeme quoque, tum vere, & autumnò
calida sit hæc regio, non difficile est
vaporum, exhalationumque iisdem
temporibus ascensu etiam probare,
vera tamen ratio a priori dabitur, infra
Ac proinde breuitati studentes, Con-

cludimus dari hanc mediam Terræ regionem perpetuò calidam, in qua prima omnium mineralium mixtorūque rudimenta continuò elaborantur; nec non meteororum, quæ in media deinde Aeris regione semper frigida, suæ perfectionis complementum, maiori ex parte adipiscuntur.

Mediæ terræ regio, est præcipuum Naturæ elaboratū.

Cæterum per totum anni tempus nō æqualiter calet hæc regio: Nam æstate diu feruida, & sicca, maximè incallescit, quòd ob totius supremæ regionis frigus intensum vapores, & exhalationes quæ continuò in ipsa generantur in ipsa cohibeantur & coactentur, Terræ supernæ poris a frigore cōstrictis: Hyeme rigida, qua Terræ sola superficies constipatur, valde adhuc, sed tamen non æquè calet, quòd vaporibus, & exhalationibus, maius vagandi spatium concedatur: vere autē & autumnino minùs calida extat, quòd vaporibus, & exhalationibus, libera tunc in Aerem ascendendi via, egressusque pateant, Vnde ijs temporibus, in Aeris suprema regione, frequētiora esse ignita meteora, ab antiquis huc vsque observatum est: Quod etsi de multis cō-

Mediæ terræ regio semper nō æqualiter calet.

Eius æstiva constitutio, huiusque causæ.

Hyemalis constitutio, & causæ.

Vernalis autūnalisque constitutio & causæ.

cedatur, de Cometis tamen omnibus falsum esse, testatur Cometes nobis adhuc hodie 21. Decembris 1618. inter Bootis humerum sinistrum, & Helicis caudæ ultimam conspicuus: Cuius motu paulo attentius obseruato: omnino iam assero, ipsum extra Mundum sublunarem existere. De eius autem motu versus Polum, contra signorum successionem, qui Cœlorum soliditati, solidorumque Cœlorum motibus vulgò creditis compati nequit: Tum an ipse Cometa eò altitudinis ex terreis exhalationibus, iuxta Priscorum sententiam queat generari, mentem nostram aperiemus lib. de generat. mysterijs. Ideoque his tantum obiter dictis, de hac media Terræ regione concludendum superesse videtur, quod semper ita caleat, vt fossores metallici etiam inter aquas in ea nudi operentur, vt pluribus in fodinis conspexi.

Observa-
tio de Co-
meta viso
hoc anno
1618.

Veteres
philosophi
frigoris, &
caloris sub-
terraneidi-
uisionem
non ani-
maduer-
erunt.

Priusquam autem caloris huius perpetui causas statuam, valde mirari subit, quod nullus Antiquorum, tam notabilem, sensibilemque caloris, & frigoris subterranei, ab ipsa Natura diuisionem animaduernerit, cum tam multi

caloris subterranei, & coctionis metallorum ab eodem meminerint. Patroque idideo contigisse, quia tam prope Terræ superficiem; quam in eius ingenti profunditate metalla cocta inueniunt: proindeque nullam Terræ regionem altera calidiorem, sed totam Terræ crassitiem æstate frigidam, hyeme verò calidam esse putarunt: Aut si exijs qui in hanc regionem descendunt aliqui, non solo sensu, sed ipso etiam intellectu diuisionem hanc animaduenterunt; Philosophiæ tamen vel causarum diuisionis defectu, rem intactam nobis reliquerunt: Neque enim calorishuius perpetui causæ, sunt ita faciles; sicut nec causæ frigoris perpetui mediæ regionis Aeris, cum huc vsque a nemine fuerint stabilitæ, etsi nonnulli veritate cogente eas obscure attigerint. Has ergo vt stabiliam, maioris elucidationis gratia, mihi dicendum videtur, extra controuersiam esse, talem calorem non esse Terræ proprium, quæ sua natura frigida est, & sicca, sed aduentitium: nõ secus ac frigus perpetuum mediæ Aeris regioni, non proprium, sed aduentitium extat:

Quid in
causa esse
potuit.

Causæ talis diuisionis cognitu fuerunt difficiles.

Calor mediæ regionis Terræ non est a Terra ipsa.

Neque ab
Aere.

utraque tamen qualitas, utrique region-
ni necessaria est, ad generationes ae-
reas, & terreas promouendas. Sed ne-
que etiam ab Aere esse potest, hic enim
quò magis calet, eò Terræ prima regio
magis friget; hæc autem eò magis ca-
let, quo magis ille friget: Ergo si Ae-
ris infima regio, Terræ regionem sibi
proximam alterare nequit, quomodo
alterabit remotam, cum tantum agat
per qualitates elementales, & non cœ-
lestes? Præterea (vt cap. 3. diximus)
Aer infimus non agit in Terram, sed ab
ea patitur, & ab astris, vt infra clariùs
apparebit: Ergo hic calor perpetuus ab
infimo Aere esse non potest; quod si
ab Aere non est, multò minus erit ab
Igne eadem de causa.

Neque ab
igne.

Ad Oceani motum perpetuum si re-
fugiamus, non exigua spes veræ causæ
inueniendæ elucescit. Primo enim O-
ceani (qui totam terrā ambit) fluxū re-
fluxūq; nemo negabit. Neq; Secūdo
quod Oceani profunditas, longè in-
fra primæ regionis Terræ crassitiem a
nobis supra positam sese extendat, sic-
que secundæ regionis partem non exi-
quam occupet, si non totam. Nautæ

enim (vt eorum habeat historia) pluribus in locis, Oceani fundum, bolide etiam ad 600. hexapodes demissa, attingere nequeunt. Sed neque tertio quod motus, & corporum attritio calorem excitet, non in solo corporis contactu, sed ad longissimam quoque distantiam, si motus, & attritio perpetuentur, vt in Oceani motu. Quare si hæc ita se habeant, neque quarto negandum videtur, Secundam terræ regionem ab illo perpetuo motu, attritioneque calefieri, & in suo calore perpetuò conseruari; quod tamen est planè falsum, & hæc sola ratio sufficiat: Quia etsi Oceanus suo motu aliquid caloris in terra sibi contigua producere posset, illud tamen suo frigore natiuo destrueret, nisi prius ipso motu natiuum frigus deponeret, quod tamē Oceanus nullibi facit, præsertim verò si ad mediam terræ regionem, sese extendat eius profunditas: Oceani enim profundiores aquas, & ad quas solarium vis minimè pertingit, testatur, Olaus magnus semper frigidissimas esse. Quæ verò per supremam. terræ regionem mouentur aquæ, Ter-

Videtur
esse a mo-
tu Oceani.

Non est à
motu
Océani.

Ratio.

ram sibi contiguam calefacere nequeunt, nisi prius a Sole calefiant, ut æstate: At hyeme cum ad iuum frigus redeunt, quantumvis rapidè moueantur, Terram sibi contiguam non calefaciunt; Etenim frigus Aquæ plus caloris potest destruere, quàm eius motus producere; & illud plus frigefacere, quàm hic calefacere.

In Terræ
centro
nullus est
Ignis.

Ignis inferni non
est elementaris,

Multi in terræ centro, volunt esse ignem quemdam quem centralem appellant, quèmq; dispensat Archæus Naturæ seruus; à quo terræ massa calefiat, vapor, & exhalatio sublimentur, mineraliaque coquantur. Sed hæc mera sunt figmenta, cùm in terræ centro vllum esse ignem, seu calorem probare nequeant, nisi fortè de calore ignis infernalis intelligi velint: De quo tam ab antiquis Paganis, & Philosophis quàm à nostris Theologis horrenda prædicantur. Sed quicquid huc vsque de eo dictum sit à Patribus, & ab ethnicis creditum Philosophis, mihi licebit in re a sacrosancta Ecclesia hætenus indecisa (cuius tamen censuræ me humillimè submitto) si non asserere, saltem opinari, ignem illum

illum non esse elementalem, sed ab
elementali essentialiter differentem.
Primò enim si esset elementalis, non Prima Ra-
tio.
modò nunc, sed præsertim extremi
tempore iudicij (quo quodlibet ele-
mentum redibit in suum verum, na-
turalémque locum, à quovis altero
perfectè separatum, nec non renoua-
bitur, glorificabiturque quantum
eius natura patitur) nobile illud ele-
mentum, Dei Charitatisque diuinæ
multis in scripturæ locis symbolum,
violenter in Terræ centro cum damna-
tis retineretur. 2.
Secundò elementa post
diem illum extremum, ab omni peni-
tùs actione cessabunt, æternumque
sabbathum celebrabunt. 3.
Et quamvis
Igni elementali agere concederetur,
erunt tamen corpora resuscitata, ab
omni elementorum actione absoluta;
Elementorum enim actio, tendit ad
corruptionem, & generationem nouā,
quarum corpora amplius non erunt
capacia. 4.
Præterea quis mortalium cre-
deret, ab ignis infernalis calore, no-
bis tot bona demandari? vaporem sci-
licet, & exhalationem, calorémque
mediæ regionis Terræ, à quibus me-

F

talla omnia, media mineralia, lapides prætiosi, plantæ omnes, aquæ, & pluuiæ, Zephirique suaues generantur? Multa sanè circa illum ignem, Deus simul operaretur miracula. Primum, quod extra locum naturalem illum retineret. Secundum, quod eius vim ætiuam eleuando, capacem redderet agere, in naturam merè spiritualem. Tertium, quod corpora resuscitata elementorum actioni rursus subijceret. Quartum, quod ex tam violenta actione, nulla corporum corruptio sequeretur. Quintum, quod vt nonnulli volunt, ignis ille modò vreret, modò glaciaret. Sextum, quod tam furibundus Ignis Terram facilè corruptibilem, iā non consumeret, sed eam benignè tantum calefaceret, suòque calore generationes omnes promoueret: At cum DEVS, & Natura nihil per plura soleant efficere, quod æquè commodè possunt per pauciora; DEO verò Omnipotenti æquè sit facilè, commodūque Naturam nouam ad cruciandos damnatos, expressè creare, atque vnū superiorum miraculorum facere: Puto Naturam nouam, vi propria in Dia-

DEVS &
Natura
superflue
non operantur.

bolos, damnataque corpora, & non in aliud agere potentem, à Deo fuisse initio Mundi creatam, quæ comparatione ignis, non elementalis (quem non nouimus) sed nostri (quo nihil actiuius sentimus, aut concipere possumus) sub Ignis nomine nobis concipienda proponitur: Sic verò concepta tantum debiliter admodum concipitur. Vt enim de Patria cœlesti dicitur à Diuo Paulo, *quod nec oculus vidit,*

nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit, quæ D E V S præparauit dili-

Homo
mortalis
concupere
nequit quid
sit ignis
infernus.

gentibus se; Ita nec Ignis seu pœnæ damnatorum ab vilo concipi possunt.

Quæque iam dixi ab ijs nullatenus dis-

Valde nota
tanda summa
iudicis
sententia.

sentiunt, quæ Christus ipse dixit apud Mathæ. Cap. 25. *Ite maledicti in ignem æternum,* qui paratus est diabolo, &

angelus eius: Ibienim loquitur de quadam substantia pro diabolo, & angelis eius expressè præparata. At si Ignis inferni non sit elementalis, frustra ad eius calorem supradicti recurrent.

Quod si in Terræ centro, præter Ignem inferni, alium Ignem esse putant, id primò probare debent eiusque (ut

Philosophorum est) causam asserere,

quod minimè faciunt.

Cæterùm cùm iam prelo commissum esset hoc opus, mihi opportunissimè contigit, videre tractatum de sulphure Sediugij; qui author est libri, Nouum lumen chymicum inscripti, cuiusque Hermetici non exiguæ famæ meminerunt honorificentissimè: In quo tractatu tota huius Ignis centralis historia continetur; quàm illicò hic inserere & meam de ipsa ferre sententiam opere prætium duxi. Dicit enim cap. de Aqua; *Quod in principio creationis DEVS ex Chao, quintam elementorum essentiam exaltauit, & facta est plus Ultra: Postea Ignis purissimam substantiam ad locandam suam Sanctam Maiestatem super omnia eleuauit, ac in suis terminis posuit, & firmavit: In centro verò ipsius Chai (vt ait cap. de Igne) impura & vinctuosa Ignis substantia ad continuandum motus operationem (generationem scilicet partium Mundi) à Deo inclusa est, quam nos Ignem gehennæ vocamus isque Ignis (vt ait cap. de Aqua) voluntate immensæ sapientiæ Diuinæ accensus est: & hic postea aquas illas purissimas destillauit, quæ sub igne superiore (Throno nempe*

Sediugij
de igne centrali
& mundi exordio
fabula lepida.

DEI) remanserunt & in Cœlos densatæ sunt. Postea ab ipso centrali Igne, Ignis gressior destillauit, qui in sphaera Ignis sub Aquis remansit, & sic Aquæ purissimæ inter duos Ignēs congelatæ, & compressæ sunt. Sed Ignis ille centralis non cessauit, sed destillando vltèrius, alias adhuc aquas minus puriores destillauit, & in Aerem resoluit; qui sub ignis sphaera remansit: Aqua vero, & Terra in vnum globum remanserunt, quia tunc nullus amplius locus vacuus superfuit, sed tota machina repleta fuit. Ita vt velithic Philosophus Deum initio Mundi sumpsisse Chaos, quod cum multis alijs magni nominis Hermeticis putat quidpiam actuale ante Mundi fabricam extitisse, in quo tota Mundi machina, in 4. tantum principijs permixtis Terra scilicet, Aqua, Aere, & Igne confusè continebatur. Et primò ex Ignis omnium purissima substantia fecisse exaltassèque suum thronum; impurissimam verò crassam & vinctuosam in centro accendisse. 2. ex minus purissima Angelos creasse, vt ait cap. de Igne, 3. Ignem centralem destillasse purissimam aquarum partem, ex qua Cœli facti sint. 4. (vt ait cap. de Igne) ex

igne minus puriori cū purissimo Aere, Solē Lunā & Stellas creata fuisse. 5. Ignem centralem destillasse Ignis elementum ex grossiori Ignis substantia. 6. eundem ex aquis minus purioribus destillasse elementum Aeris. 7. denique sperat cap. de Aqua Quod DEVS aliquando thronum suę Maiestatis altius eleuabit, sicque dato ampliori loco, Ignis centralis quicquid in globo terrestri destillabile superest destillabit: Terraque ipsa (quæ vt ait cap. de Terra est caput mortuum destillationis. Mundi) calcinabitur post extractionē sui humidi, vt ex eo crystallina Terra fiat; sicque Mundus in fine renouabitur. Quæ omnia sanè sunt valdè magnifica, adeoque vt cum huius Apocalypsis authore non possim non parum concordare: Etenim vt supradictorum nihil probat; ita & ego eorundem nihil penitus probo. Quod enim sic loquitur cap. de Igne. *Sed queret aliquis quomodo ista scimus, cū cœlestia ab humano intellectu abscondita sint; Quibus respondemus, omnibus Philosophis ista manifesta esse: Imò ipsa incomprehensibilis Sapientia illis inspirauit omnia ad exemplum naturæ creata esse: nihilque fieri in*

Intolerabilis præsumptio.

Terris nisi ad exemplum cœlestis monarchiæ, quam (ait paulo post) naturaliter factā esse DEVS ostendit hominibus: planè ridiculum est, & merè phantasticum, imò hæreticum; cùm & Creationem & totam eius historiam in Genesi deneget; ac denique blasphematorium, cùm DEVM mendacem faciat, qui Moysen Sendiuogio multò sanctiorem, diuinorumque capaciorem, Mundi exortum aliter edocuit supra Synai montem. Præterea sibi saltem constare deberet: Ex supra dictis enim ait Ignem centralem voluntate diuina accensum, destillasse aquas purissimas quæ sub throno DEI in Cœlos densatæ sunt: Et cap. de Terra ait, Ipsum centralem Ignem accendi per primum mobile, & à stellarum influentijs. Denique illius quintæ elementorum essentiæ, in principio Mundi à DEO exaltatæ, & quæ facta est plus vltra, nullam nobis reddit rationem quid de ea factum sit, Neque hæc de lapide Philosophorum (quem pertractat Sendiuoguis) proindeque mysticè, & non ad litteram intelligenda esse, nobis obtrudat aliquis Theologiæ, Philosophiæ, Philo-

sophorúmque lapidis æquè ignarus; omnino enim ad litteram intelligenda sunt. Et quamuis ex antiquioribus insignioribúsq; Hermeticis, in lapidis Philosophorum confectiōe (cuius nō arte phantastica Agyrtris & circumforaneis familiari, qui furandi causa huc & illuc vagantes, nec non Principes virósque pro sapientissimis habitos ridicule deludentes, omnino mererentur vt publico reuerberij furno constructo, eoque ignito calcinarentur; ex ipsisque si non lapis Philosophorú, saltem sal animale extraheretur, reliquis sapiendi causa propinandum; sed arte naturali possibilitatem negandam esse non puto) eorum prima materia, eorum generatio, vltimaque naturalis perfectio; ac in summa rerum naturalium suprema Theoria fiat sensibilis: Sendi uogium tamen in lapidis confectiōe, de quo gloriatur, natiuitatis Mundi figuram ceu repræsentationem conspexisse planè nego. Testatur enim Moyse, Idque de fide est, Mundum, Mundique partes creata fuisse, id est ex nihilo facta, nulloque Chao præexistente: At Hermetici ex

Imposito-
rum Alchy-
mistarum
Ant. signa-
nis præmi-
um debi-
tum.

Lap. Phi-
losopho-
rum, supre-
ma Physicæ
theoria.

materia proxima, sui lapidis confectionem aggrediuntur; in cuius alterationibus superiores nugæ repræsentari ridiculū est opinari, vel alias plures quas phātaſticè inferuit eodē tractatu de sulphure, quasque singulatim discutere dedignor. Eoque tantum animo hāc Sendiuogij opinionem hīc inferere volui, eiusque absurditatem declamare, ne in hanc de Mundi origine fabulam, contra fidem credendā, animæ simpliciores eò facilius pertrahantur, quod Sendiuogij libri apud viros etiam doctos plurimi fiant; utpote cuius chymeris non parū faueat Crollius in sua præfatione admonitoria, ex Seuerino, & Paracelso, viris quorum fama totum peruolat orbem.

Animæ simplices facile seducuntur.

Quid igitur? An in toto sublunari Mundo, nulla caloris huius regionis effectiua causa dabitur? Nulla certè. Sed res sic se habet.

Causa caloris median regionis terræ non est sublunaris.

In principio creauit DEVS Cælum, & Terram; id est Mundum cœlestem, & Mundum elementalem; Hīc enim per Terram intelliguntur quatuor elementa, quæ ex Terra oriuntur, & in Terram reuertuntur. Hæc autem qua-

Mundi creatio.

Elemento-
rum in
duos glo-
bos diuisio

De Deo
valde no-
sanda.

De cœlo
rum ele-
mentorū.
que actio-
ne ratio-
ciatio plane
nona.

tuor elementa in duos globos diuisa sunt, superiorem scilicet, qui Aerem, & Ignem continet, & inferiorem, qui Terram, & Aquam. Cœli & globus terrestris, inter corpora creata, extremorum rationem obtinuerunt; quid enim Cœlo, & Terra magis diuersum? Globus verò superior rationē mediij; In multis enim cum Cœlo conuenit, & in multis cum inferiori globo. Tāta siquidem fuit Diuina Sapientia in creaturarum productione, vt nulla extrema sine suo medio condiderit: Tum vt Sacrosanctæ TRINITATIS vestigia, hominibus vbique elucescerent; Tum vt homines eum Omnipotentem sine controuersia, vel hæresi faterentur, cui omnia extrema, omniāq; media e nihilo facere, vnico verbo fiat tā facile est. Hæc tria donis maximis, Thesauris occultis, agendique viribus efficacissimis, in sua creatione à DEO dotata sunt, statimque iuri suo relicta. Illicò verò globus superior, cum cœlestibus corporibus furiosum bellum aduersus globum inferiorem conspirarunt; vt ipsum si non destruerent, continuò saltem alterarent, & in naturas

diuersissimas transmutarent. Quod
quàm commodè facere possint, ex eo
cuilibet patere puto, quia globum in-
feriorem instar puncti centralis in suo
circulo, vnde quaque ambiunt: ideó-
que Diuinam Sapientiam, inferiori
globo vim resistendi maximam non
sine causa concessisse (tali enim certè
omnino indigebat) tam per qualitates
quas primas appellant, quàm per den-
sitatem, crassitiem, soliditatemque:
quarum omnium opera, vires quidem
superioris globi repulit, fortiterque re-
tudit, in concauo supremæ regionis
Aeris vt supra dictū est cap. 3. At Cœli,
astrorumque vires seu influxus, cū
longè sint subtiliores, actēuiioresque,
quàm qualitates elementales; Hi infe-
rioris globi densitatem penetrantes,
eius non exiguam certè partem inua-
serunt, profundèque ad modum sese
diffuderunt. Vt enim globus superior
in concauo infimæ regionis Aeris, fri-
gori globi inferioris nequiuisset resistere,
sed ipsi coactus fuit locum dare, ad cō-
cauum vsque supremæ regionis, vbi
frigus illud per elongationem à suo
principio iam sufficienter debilitatum,

vim æqualem, quæ ei resisteret reperijt: Ita globus inferior in suo conuexo, nequiuit resistere subtili, validæque actiuitati cœlestium impressionum; sed his quoque locum fuit coactus concedere ad non exiguam profunditatem, & quousque per maximam elongationẽ à suo principio, continuamque à Terræ resistentia debilitationem, vis agendi corporum cœlestium, & resistendi Terræ, ad æqualitatem reducerentur: Quod contigit in concaua superficie huius secundæ regionis; vbi vires actiuæ Cœlorũ, & resistitiuæ Terræ (actiuæ enim actiuis vt sic, non opponuntur, neque resistitiuæ resistitiuis; sed inter actiuas, & resistitiuas omnia contingunt Naturæ prælia) æqualiter certantes, cœlestes influxus vltimò, seu in totum reperiuntur, & ne vlteriùs agant siue diffundantur, omnino cohibentur. Locus ergo in quem cœlestes hi radij reperiuntur sparguntur, hanc mediam Terræ regionem constituit; in qua iam nil mirum si calor continuò vigeat; cùm radiorum cœlestium reperiuntur reperiuntur continua sit, & cœlestes influxus; suam agendi vim totam in hac

Locus medix regionis Terræ,

regione ad actum reducant.

Ex supradictis igitur assero, cœlestes influxus in hac regione repercussos, veras, & proprias esse causas caloris perpetui huius regionis: Et quod quemadmodum Terra suo frigore diuisit Aerem; ita astra suo calore spirituali Terram diuiserunt. Id verò probatur,

Vera causa caloris medix regionis Terræ:

Quod ita sit rationes,

1.
Primò sufficienti refutatione superius facta aliarum omnium causarum naturalium. Secundò communi consensu omnium, tam Hermeticorum, quàm Peripateticorum Philosophorum veterum, aut recentium; qui calorem subterraneum ab astris, potissimumque Sole produci, vno ore asseruerunt; etsi nec quomodo, nec vbi, nec vbi non cognouerint. Tertiò hoc ratio-
2.
cinio. Terræ supremæ mediaque regio, porosæ sunt; Ergo à solarib. radijs penetrantur. Antecedens probatur, quia nisi porosæ essent, vapor & exhalatio per eas nunquam ascenderent (ob soliditatem. & immobilitatem) & aquæ pluuiæ numquam deorsum transcolarentur. Consequentia verò sic probatur. Æquè naturale est Solaribus radijs, ad Terræ centrum descendere, at-

3.
Valde Notanda.

que exhalationi in Aerem, aut Ignem ascendere: vt enim Terra est centrum suarum exhalationum, quas vndeque in Ignis sphæram emittit; Ita Sol est centrum suorum radiorum, quos etiam vndeque proiicit, & per consequens versus Terræ nostræ centrum. Ergo si exhalatio cum sua crassa corporeitate mediam, supremamque Terræ regionem permeat, quidni solares radij longè subtiliores, & spiritualiores, easdem penetrabunt? Idem dicendum de cæteris saltem maioribus astris.

Obiectio.

Obijcies, reperiuntur solares radij in superficie Terræ, vnde calor infimæ regionis Aeris; Ergo Terram non penetrant.

Solutio:

Respondeo quod reperiuntur quidem magna ex parte, à Terræ densitate, quæ caloris cœlestis magnā cohibet quantitatem; sed non ex toto. In Terræ enim superficie, non desinit vis agendi Solis alioquin radiorum eius nulla fieret percussio in Aerem: Cum ergo ad longiorem possit agere distantiam, quidni caloris cœlestis pars aliqua Terram porosam penetrabit? Penetrat ergo, nec tamen ad centrum vsque

pertingit, sed rursus intra Terræ cras-
 sitiem, sursum repercutitur, & ex-
 to cohibetur, vt probabitur cap. se-
 quenti: In loco verò vbi vltimò sistit,
 quod calorem generare queat, nemi-
 nem puto dubitare, qui locus est hæc
 media regio. Estque notandum quod coelestes
influxus
multoties
in via re-
percutiun-
tur.
 solares radij, priusquàm repercutian-
 tur, à vi resistitiua actiuæ suæ vi pari,
 toties repercutiuntur, quoties in via,
 occurrat eis vis aliqua resistens. Et ideo
 repercutiuntur in ipsius nudæ Terræ
 nec non in Aquæ & Terræ suppositæ
 superficie, vbi semper aliquid de suo
 vigore, seu viribus amittunt. Et quod
 de Sole dixi de ceteris quoque dicito
 astris; quamuis existimem astra minu-
 tiora, vt stellas quintæ, sextæque ma-
 gnitudinis, in Terræ superficie suas vi-
 res omnino deponere; & vltra non
 penetrare. Indéque mirandum non est
 si tot mixtorum genera animalium,
 vegetabilium, & mineralium in Ter-
 ræ superficie, & non vltra producan-
 tur: Multis siquidem viribus, astrales
 influxus, in ipsa superficie spoliuntur,
 quæ vltèrius minimè pergunt: aut
 saltem adeo debiles, vt vltra vel nul-

De corpo-
 rum coele-
 stium in-
 fluxibus
 valde no-
 tanda.

lum, vel rarissimum, vel tantum imperfectum, producant effectum; stellis exceptis primæ, secundæ, fortèque tertiæ magnitudinis, sed præcipuè planetis septem: quorum vires in Terræ media regione vigere satis testantur metalla septem, planetarum impressionibus turgida & cum ipsis sympathiæ nexu fortiter colligata.

Alia ob-
iectio.

Obijcies secundò. Si cœlorum influxus calor, potest secundam Terræ regionem adeo calefacere: Cur prima regio adeo friget æstate, si per eam quoque transeat influxus ille calor?

Astra tan-
tum agunt
iuxta sub-
jectorum
dispositio-
nes.

Ad hanc quæstionem enodandam, Nota, Quod corpora cœlestia in omnibus subiectis ad quæ ipsorum influxus perueniunt, præter alias virtutes, & signaturas, etiam producere calorem, frigus, humiditatem, & siccitatem: Idque iuxta subiectorum dispositionem; neque enim flammam frigefacere, glaciem calefacere, aquam exsiccare, aut vitrum humefacere possunt: Non quòd astrorum influxus talia corpora non penetrent, sed quia in his corporibus qualitas contraria minimum

nium dominatur. Ideoque vis Cœli si contrariam qualitatem gignere non valeat, aliam plerumque producat: ut in aqua, cum hanc non possit exsiccare, eandem vel calefaciet, vel refrigerabit, vel aliquod animal, aut quid simile gignendi virtute imprægnabit. Astra si quidem non vnica tantum pollent facultate (licet in quouis aliqua semper magis eluceat, ut in Sole calefaciendi; Luna humectandi, Saturno refrigerandi, &c.) sed eorum vis est multum vniuersalis, in quocunque corpore corruptibili aliquid efficere potens, idque pro ratione subiecti ut iam supra dictum est. Æstate autem vis Solis calefactiua à terræ frigiditate destitutaque sic repercutitur, & debilitatur ut quod eius superest Terram penetrans longè sit debilius frigore, primæ regionis Terræ, proindeque ipsam nequeat calefacere etsi in ea multas alias alterationes, queat promouere.

Vis astro-
rum est
multum
vniuersalis.

Ad obiectionem igitur respondeo, Quod ratio cur prima Terræ regio non calefiat, sed frigeat, Est causarum caloris, & frigoris productiuarum; in agendi virtute inæqualitas: vis enim fri-

Obiectio-
nis solutio.

goris, eiusdemque antiperi stasis, vim excedit caloris influxi, vnde illa per totum sibi concessum spatium agit; Hæc verò in toto illo spatio suo frustrata effectū, tantū deinde agit in media regione, ad quam non pertingit frigoris antiperi stasis, & in qua frigus ipsum ampliùs non dominatur. Præterea non est necessarium, quod causa agens ad aliquam distātiā æquē agat in omnibus mediij partibus, & termino distantix: Nam (vt cap. 4. iam diximus) Sol Aeris infimam regionem calefacit, etsi mediam calefacere nequeat. Idem ergo facit in Terra, quod in Aere: Etsi enim cœlestes influxus, in his sublunaribus sint expertes contrarij propriè dicti, ideòque sint incorruptibiles, nec destrui possint, aut à sphæra suæ actiuitatis expelli, non tamen carent contrarijs latè sumptis, (qualiter frigus mediæ regionis Aeris, & supremæ Terræ; dicitur contrarium esse vi calefactiue Solis) quæ aut eis resistere, aut effectus ab eis productos destruere possunt; vnde fit vt à sphæra suæ actiuitatis, sæpe abesse videantur, cum tamen non absint. Et nisi res ita

Axioma
notandum
in physicis.

Contraria
duplicis
generis.

Subiecto-
rum resi-
stetia qua
liscunque
est causa
successio-
nis mo-
tuum.

se haberet, astra omnes alterationes in instanti perficerent, vt illuminationē.

Præ cæteris verò contrarijs, corporum densa crassities, tales influxus maximè frangit, & repercutit, vt de Sole in Terræ, Aquæ, & speculorum chaly-

Terræ densitas astrorum influxui maximè resistit

beorum, aut politorum marmorum superficie elucescit: Et nisi Terræ talis qualitas assisteret, Sol sine dubio æstate feruida, Terram ab eius superficie, ad magnam admodum profunditatem vehementer calefaceret, vt patet in fluminibus & lacubus, quos non obstante aquæ frigore, defectu sufficientis densitatis, ad fundum vsque calefacit; vnde plātæ omnes arescerent quod minimè fit. Ex supra dictis igitur doctrinæ hîc positæ satis apparet soliditas, quodque nihil in cōtrarium queat obijci; quod citiùs non corruat quàm construatur.

Huius regionis crassities adhuc ignoratur; Eam enim nemo viuus adhuc pertransijt; Nisi fortè Corè, Dathan, & Abiron, qui eius dimensionem referre mortalibus nundum redierunt.

*Mediæ regionis Terræ crassities adhuc igno-
ratur.*

Quantumuis enim profundè, à metallicis Terra huc vsque effossa fuerit,

Authoris
ea de re o-
pinio val-
de proba-
bilis.

semper (vt à plurimis illius artis seni o-
ribus , & peritioribus in ipsis didici
Terræ cauernis) in loco calido extite-
runt , nec vltra frigus reperierunt. Ego
verò illam ingētis admodum esse cras-
sitiei ex eo autumo , quòd in profun-
diorum fodinarum fundo , non Solùm
metalla , sed etiam rupes densissimas ,
durissimásque conspexerim ; quorum
materia non potest non esse vapor , &
exhalatio , è locis adhuc multò pro-
fundioribus , eò vsque ascendens. Ho-
rum enim pars crassior , & terrestrior
omnium prima subsidet (vt in domo-
rum caminis de fuliginè patet) ex qua
rupes illæ conficiuntur , cæteræque per
Terræ corpus disseminatæ , & extra
Terram acuminatim protuberantes.

Incolæ
medix re-
gionister-
ræ.

Quantacunque verò sit , testabi-
mur , quod eius Incolæ sunt Aurum
Argentum , Cuprum , cæteraque
metalla cuiusvis generis , modò soli-
taria , modò multis amplexibus copu-
lata , diuersimodèque luxuriantia ; quæ
etsi in tam obscuros proufndósque re-
cessus latitent , Homines tamen (tal-
parum taxonùmque genus omnipo-
tens) sibi ad illorum vsque regionem

Volenti
nihil im-
possibile.

viam fecerunt, conamine industriæque propè incredibili; Et stupendis machinis, artibusque Deos illos subterraneos educentes, gentibus eos passim sequendos, adorandósque exposuerunt: ex quo miseris mortalibus non minora, paucioraue mala, quàm à Pandoræ pixidis apertura processerunt. Est autem notandum, quod metalla ipsa hac in regione, multò citius quàm in prima maturantur: Et ratio est, quia metallorum maturatio, seu coctio fit à calore: quo per longum anni spatium, si non omnino caret, saltem tenuiter admodum abundat suprema Terræ regio. In ea quoque habitant & viuunt cuncta reliqua mineralia, sulphurisque, & salis omne genus: Item spiritus mercuriales, antimonialis, arsenicales & sulphurei, maligni certè & diabolici spiritus (vt adhuc memini) qui aduenas crudeliter excruciant, & ferè suffocant, nisi Bacchus adsit, qui medicinam faciat. Omnia verò ex vapore, & exhalatione ortum habent, quæ in hac quoque regione (mirando Naturæ laboratorio) enascuntur, sique in ea incarcerationentur,

Aurum & argentum malorum propè infinitorum causa.

Metalla citius in media coquantur regione quàm in prima. Ratio plana.

mixta omnia subterranea ex vapore & exhalatione generantur.

Terræ motus excitant, & interdum supremam Terræ regionem dirumpunt.

CAP. VIII.

De Infima Terræ regione.

Magna
impossibi-
litatis
temerita-
tisque ap-
parentia.

V O M O D O infimam,
Terræ regionem dari
probabimus, si Mediæ
finis, terminusue cen-
trum versus, ex nobis
sit adhuc incognitus?

*Facilis descensus Auerni :
Sed reuocare gradum, superasque euadere
ad auras,*

Hoc opus hic labor est.

Videtur certè probari non posse, dari hanc regionem: Non secus ac posito quod vapor, & exhalatio vltimò resoluantur, dissipenturque in suprema Aeris regione, & in hac citra antiperistasis crassa, vinctuosâque ignescat exhalatio, dari Ignis elementum super Aerem non ita euidenter huc vsque probatum est, vt à Cardano, & alijs non sit negatum: ea de causa quod hæc inferiora combureret. Cui has duas ad-

Ignem su-
per Aerem
dari, eui-
denter, a
memine
probatum
est.

ijcerè placet, quòd scilicet Ignis elementum multò minùs sub sensum cadere queat, quam hæc infima Terræ regio; quodque ad quantam altitudinem sese extendat supremi Aeris crassities, nemini sit cognitum; quicquid Nonius lib. de crepusculis, & Vitellio lib. 10. propos. 60. per accensos cometas determinare nisi sint: cum cometae non solùm sub Luna, sed etiam supra Lunam generentur. Ac proinde quicquid Ignis elemento tribuitur, frustra ad fictum elementum referri dicetur à proteruo, cùm commodè ad supremam Aeris regionem referri queat. Verùm quoniam defectu rationum demonstratiuarum, cogitur Intellectus acquiescere probabilioribus, & ideo Ignis elementum dari admittit, quia pluribus rationibus, probabilioribusque conspicit admittendum quàm non admittendū: Ita saltem hanc infimam Terræ regionem dari admittendā esse assero. Lōgè siquidē probabilius ipsam dari demonstrabo, quam supra Aerem Ignem esse huc vsque sit ostensum: Imò rationibus omnino necessarijs id infrà demonstrabo.

Cur tamen dari admittitur, ratio valde notanda.

Quod de-
tur infima
terræ re-
gio, ratio
primâ, valde
probabilis.

Rationum autem prima hæc est. Scimus Terram, & Aerem esse maxime contraria; Et Aeris in tres regiones partitio à cunctis admittitur; iam verò ad sensum probauimus, duas Terræ diuersas regiones; quarum, quæ suprema dicitur, in instabilitate temperaturæ, concordat cum Aeris infima regione; ab hac verò in temperatura inæquali perpetuò discordat: similiter quæ media Terræ regio à nobis appellatur, cum media Aeris regione in temperatura stabilitate consentit, in temperatura verò dissentit ab eadem: Ergo ut tota inter hæc duo elementa compleatur contrarietas; infima Terræ regio admittenda est, quæ etiam in temperatura stabilitate, cum suprema Aeris regione conueniat: ab ea verò in temperatura differat: suprema autem Aeris regio, est perpetuò calida, & humida, in qua Aeris purior natura reperitur: Ergo infima Terræ regio est perpetuò frigida, & sicca, in qua Terræ natura purior quoque datur.

2. Ratio
demon-
strans ab ef-
fectu.

Secunda. Hac Terræ posita regione, euidēs admodum redditur ratio, cur

eius media regio, nō solū perpetuò caleat: sed præsertim cur æstate sæpe, & hyeme plerumque sic incalescat, vt in ea accendatur exhalatio vere, vel Autumno: quæ supremam regionem perforando, magnas voragines procreet. Dicitur enim & rectè ideo id cōtingere, quoniam calor à Cœlis influxus, vltra mediam Terræ regionem nō pertransit: sed ab infima (in qua frigus actuale ad centrum vsque absolutè dominatur) vltimam repercussionem patitur; quod ibi Cœlum, & Terra viribus paribus certent. Vnde cum æstatis præsertim tempore, calor mediæ regionis vtrinq̃ sit obfessus à frigore tam supremæ, quàm infimæ regionis: nil mirū si tunc per antiperistasin vehementius intendatur, solitòque crassiores, tenacioresque exhalationes generet, & eleuet: quæ ob prohibitum in Aerem exitum, violentius in cauernis mediæ regionis commotæ, ignem tandem concipiant, & Terræ supremam regionem magna concussione aperiāt, vt de puluere bombardico sub Terra accenso, militibus nimium innotescit. A simili enim media Aeris regio, ideo

æstate frigidior est, quia vt cap. 4. diximus, tunc vtrique à calore obsidetur.

3. Ratio
valde nota-
tanda.

Planetarum
& stellarum
naturæ.

Tertia. Astrologis notum est, solum Saturnum, & stellas saturninas, esse naturæ frigida: Nam Iupiter calidus, & humidus extat, sed excedit in eo caliditas: eiusque temperiæ stellæ fixæ iouiales dictæ obtinent, iouiales enim tantum appellantur, ab eadem cum Ioue temperatura: Mars cum stellis martialibus calidus est, & siccus in summo: Sol cum stellis solaribus calidus, & siccus in remissio: ob ingentem verò stupendamque ipsius molem, vehementissimè, & plusquam omnia astra reliqua calefacit: Venus cum stellis venereis calida est, sed paulo humidior. Mercurius cum stellis mercurialibus naturæ extat promiscuæ, hermaproditæque: cū frigidis enim astris frigus intendit, & calorem cum calidis; cæterorum siquidem impressiones in se facile suscipit. Luna denique cum stellis suæ cohortis est summè humida ideoque potenter dominatur liquidis & fluidis; quæ ad eius celerem motum facile commouentur, est tamen nihilominus calida. Et licet in vltima præ-

fertim quadratura frigida dicatur, & sicca; id tantum comparatè ad reliquas eiusdem quadraturas intelligi debet. Cùm igitur tam pauca sint astra frigida, tam multa verò calida, & inter hæc Sol: si calidorum radij nullibi debilitarentur, aut repercuterentur, sed ad cêtrum vsque in suo vigore pergerêt; Indubiè ex tanto calidorum radiorum confluxu, & in centro vnione Ignis vehementissimusexcitaretur, qui totam Terram breui calcinaret, ibique accensus & violenter detentus Terram varias in partes dispesceret, vt de exhalatione in Media regione accensa satis apparet. In centro enim totam vim suam calefaciendi ad actum astra reducerent, (ad quid enim eis à Deo data est, nisi vt ad actū educatur?) quæ si tam vehemens sentitur in Terræ superficie, vbi ventilamur, & ab Æquatore longè remouemur, quantos in Terræ centro effectus produceret? ergo ad hunc naturalem effectum euitandum, necesse est astrorum calidorū radios, eò vsque non pertingere, sed in aliqua Terrę parte omnino cohiberi, & desinere; forsan dicetur a qui-

Ignarorum
refugia
ordinaria.

busdam, talem effectum à Deo Omnipotente impediri; sed certo certius est, diuinam voluntatem omnipotentiamque esse sapissimè ignaroriū refugia in rebus quas ignorant: In quo ipsi Deo iniuriam magnam inferunt, cum eius voluntatem, & omnipotentiam suā stultæ phātasie extraordinariè deservire volūt. An nō verum est, quod Deus liberè agit cū liberè agētib⁹ & necessariò agit, cū necessariò agentibus creaturis, nullique violentiam infert? An non verum est quod vidit Deus cuncta, quæ fecerat, & erant valde bona, id est valde perfecta; & ita vt neque additione, neque detractiōe indigerent? Cūque sit infinitè potens, nōne in creatione potuit Cœlorū, astorumque vim actiuam, & Terræ vim resistiuam sic temperare, & proportionare; vt deinde continuo vnum reprimi, alterum verò adiuuari ab eo necesse non esset, quasi in excessu, vel defectu peccasset; ipse de quo dicitur quod omnia fecerit in pondere, numero, & mensura? At si potuit, certè effecit: Hoc enim magis decebat, tum Mundi perfectionem, tum Dei (qui

Discursus
valde no-
tandus.

omnia disponit fortiter sed suauiter) sapientiam. Ergo astrorum calor influxus, ad Terræ centrum vsque non pertingit; & per consequens circa ipsum datur terræ regio semper frigida & sicca quam infimam appellamus.

Quarta. Vis agendi ab agente corporeo emissa, eò magis enervatur, quò longius a suo recedit principio; Tum quia ad infinitam distantiam nò est actiua, tum quia à passorum resistētia continuò frangitur: quod nisi fieret, quælibet alteratio in instanti fieret, vt de illuminatione clarum est. Astra ergo cùm hæc quoque inferiora, potissimum verò Terram non nisi tarda successione alterent in ipsa superficie; signum est certissimum, Terram plurimum resistere, & astrorum influxus inde maximè debilitari: adeoque vt tandem Terræ resistantiam suæ vi actiue parem reperiant, cum qua viribus paribus certantes, ne vltèriùs sese diffundant omnino prohibeantur.

4. Ratio fortissima.

Quinta. De aquis marinis omnium profundissimis, testantur Olaus, & Albertus Magni, quod ad eas vsque Solis calor nequeat peruenire: quanto

5. Non contentanda.

igitur minius 1517. Leucas Terræ densæ, & opacæ penetrabit?

6. Ratio
maximè
notanda.

Sexta. Si calor cœlestis ad centrum pertingeret, certè ad centrum vsque generationes nouas efficeret, cum in subiecto corruptibili otiosus esse non possit: At si Deus & Natura nihil faciunt frustra; cunctaque tam creata, quam in dies genita, solius hominis gratia sint; Ad quid quæ so prodescent res tam profundè genitæ, cum nullus vnquam fossor metallicus, duas profunditatis Terræ leucas penetrarit; sintque prima, & secunda regio Dei benedictione, & liberalitate ad satiandos homines plenissima? Præterea Sol, & astra ex sola Terra siccissima quid generabunt? Certè cineres, aut calcem, nisi Aqua Terræ citò succurrat: At nullæ aquæ pluuiiales, fluuiiales, aut marinæ, per terræ poros transcolatæ, ad centrum vsque descendunt; sed omnes in prima, & secunda regione, vel in vapores resolvuntur (quorum in Terræ visceribus debet esse omnino multa materia, si attentè quantitatem, vastitatèmq; vaporum è Terra ascendentum consideremus) vel in fontes,

riuos, & fluuios exeunt? vel mineralium generationi, plantarumque nutritioni continuò deseruiunt: Adde quod perpetuò crassior Aquæ pars, in Terram coagulatur, vt ipsius Terræ per exhalationum generationes diminutio resarciatur. In quibus metiatur Philosophus, quanta Aquæ copia requiratur; referatque an aliquid deinde ad damnatos adaquandos supersit. Addetandem quod infima Terræ regio, duarum superiorum pondere sic comprimatur vt poris careat ad transcolandum aquas sufficientibus.

Septima. Nisi solares radij intra Terram repercuterentur, vel à Terræ superficie ad centrū vsque calor æqualis sentiretur; vel intensior prope superficiem, tum procedendo deorsum debilior; quæ ambo falsa esse probat sensibilis admodum frigoris & caloris æstate subterranea diuisio à nobis cap. 6. annotata: vel minor prope superficiem, procedendo verò centrum versus intensior; contra seniorum peritiorumque Metallicorum obseruationes, à quibus id expressè me petiisse recordeor, quòd de Igne centrali iam in

7. Ratio
omnino
contraria.

Hermeticorum libris multa legissem: Adde quod æstateneque propè superficiem, neque per 100. primas profunditatis Terræ hexapodes ullus calor, sed è contra maximum frigus sentitur, etsi Terræ partes profundiores plurimum caleant: Cuius effectus nulla alia ratio physica reddi potest, nisi quia Solis radij alicubi reperiuntur, horumque reflexio ad concavum supremæ regionis, & non ultra pertingit.

Ultima ratio, nec tamen ex superioribus minima.

Octava & ultima. Qui Terram ad centrum usque calidam asserere, physicèque ostendere vellet: omnino illud cogeretur probare, per aliquam fictam hypothesein: quippe supponendo vel calorem cœlestem ad centrum usque pertingere. Vel Oceani motum Terrâ ad centrum usque calefacere, vel in cœtro esse Solem centralem (quod opinati sunt aliqui:) aut Ignem inferni, qui calorem fursus eiacularent: quarum hypotheseon nullam toto vitæ curriculo probaret: cum caloris subterranei, & subterranearum generationum causæ pereaque supra diximus, sufficienter dilucideque reddantur: quacunque verò

verò hypothesi etiam data; difficultates ex ea oriundas (quarum supra nonnullas tātum attigimus) dilucidè physicèque solvere, ei esset impossibile. Ergo hoc rationum numero cubico, solidè statuimus, & concludimus; Authoris conclusio. Dari hanc Terræ tertiam, seu infimam regionem: quæ cum suprema Aeris regione, in temperaturæ quidem stabilitate conuenit, ab ea verò differt in temperatura: quòd aerea sit perpetuò calida, & humida: hæc verò semper frigida, & sicca.

Huius regionis, non secus ac supremi Aeris crassitiæ præcisè determinare stulti esset, potiùs quàm sapiētis. Si tamen attendamus quam validè reflectantur, Infimæ regionis Terræ crassities sciri nequit quantùmque debilitentur solares radij, in Terræ superficie, & in aquis ut superiùs satis annotatum est: valde nobis probabile videbitur, eos profundè admodum non penetrare; forte ad 40. aut 50. Leucas: Sed demus ad 100. aut 200. imò 500. (quod nullus sanæ mentis crediderit) semper doctrina à nobis posita remanebit. Authoris de ea opinio.

In hac regione nil penitus generatur: tum defectu caloris, & humiditatis,

H

In infima
Terræ
Regione
nil gene-
ratur
Ratio.

nec non astralium influxuum: tum quia in ipsa nil generari assereretur, quod hominum (propter quos tantum vniuersa Natura laborat) gratia genitum dici posset, præter vaporem & exhalationem, quæ profundius quàm mixtum aliud quodcunque gignuntur: At earum sufficientem quantitatem, prima, secundaque Terræ regiones largiri, & subministrare possunt. Etsi vero sit sterilis seu infertilis, non est tamen deserta: sed inter omnes sublunares regiones prohi dolor! populosissima, & incolarum peregrinorum quidem, sed qui eam sibi in habitationem perpetuam elegerunt, refertissima. In ea siquidem (vt sacrosancta nos docet Theologia) præter animas diuinæ Iustitiæ reliquatrices, ibi ad vltimum vsque quadrantem persoluentes; Dæmones, animæ damnatæ, diuina iustitia pœnis, & tormentis armata inconceptibilibus, luctus, confusio, tenebræ, mors, & sempiternus horror inhabitant, & in æternum habitabunt. Dominus noster IESVS CHRISTVS, qui in temporum prædestinata plenitudine, hominum frater fieri, in Terris con-

uerfari, & in hanc etiam regionem descendere voluit; vt homines DEI PATRIS filios, Cœlique ciues efficeret, & post mortem reascendens in altum captiuam duceret captiuitatem, Per incomprehensibile ſuę Incarnationis, & Natiuitatis myſterium, Perque infinitum mētītum ſui ſacratiffimi ſanguinis, viliffimis animabus noſtris à ſuis ſordibus abluendis, ſumma cum charitate deſtinati, & ad hoc effuſi: Precibuſq; & meritis beatiffimæ, ſemperque immaculatæ VIRGINIS MARIÆ Matris ſuæ, Sanctorūque omnium; Dignetur vnumquemque noſtrum poſt hanc miſerrimam vitam, ab hac anguſta, tenebroſaque regione auertere, & ad ſpatioſas, incōceptibiliterque amœnas Empyreī ſedes, ſua gratia conuocare: Vbi ipſum cū PATRE, ET SPIRITV SANCTO laudemus, vnanimēs, per infinita ſeculorum ſecula. Amen.

AVTHORIS AD
HUNGARICAS FODINAS

*Peregrinatio , Harumque ab
eodem inspectio : In quatum
supradicta confirmantur, tum de
subterraneis locis philosophica,
notatuque dignissima recensentur.*

NOVI aliquid discendi,
videndique, haud vulga-
re studium, me in Flan-
driam , Germaniam ,
Bohemiã, Austriamque,
pertraxit anno Domini 1615. Cùm au-
tem dies aliquot Viennæ Austriæ mo-
rarer, ibique de Hungariæ, transilva-
niæque fodinis in Europa omnium fa-
mosissimis, mira a viris doctis mihi re-
ferrentur, fodinas verò Naturæ stu-

diosis inuisendas esse, sæpius legissem Fodinae sūt
Naturæ
schola cele-
berrima.
 apud Paracelsum, Hermeticósque cæ-
 teros; at aliunde de itinerũ periculis
 valde tristitia mihi nunciarentur; Tan-
 dem in hilominus in Hungariam, si que
 nihil obstaret in Transylvaniam pere-
 grinari, in animum meũ induxi; Quo-
 circa Posonium me naui cum Hũ-
 garorum caterua deuehendum cura-
 ui. Est autem Posonium (hungaricè
 Presburg) iam totius Hungariæ presburg
iam caput
Hungariæ
christianis
reliq̃æ.
 Christianis relitæ, præcipua ciuitas
 supra Danubij littus; ab vrbe Vienna
 decem leucis, & à Turca proh dolor!
 totidem tantũmodo distans. Iter in
 Hungaria est vbique valde periculosũ
 quouis anni tempore, præsertim ve-
 rò extraneis quos vestitus, & idioma fa-
 cilè produnt, & Hungarorum vulgus
 plurimũ odit, ob bella illis in locis
 cum Turcis frequentia; quibus duran-
 tibustam à Turca, quàm à Christianis
 militibus vnde quaque eò accurren-
 tibus ita vexantur, vt continuo sub
 tecta lignea, aut straminea, intraque
 similes parietes, primo occurso cre-
 mabiles facilè que reparabiles, sine le-
 etis, & supellectile cogantur miseram Hungaro-
rum mi-
steria.

Iter in
Hungar. a
valde pe-
riculosum

ducere vitam, taliūque domorum
aceruo nequidem mœnibus cincto,
Hungariæ ciuitatum iam magna pars
componitur. At nobiles Hungari, ta-
les sunt & naturâ, & effectū; extra-
neosque plurimū colunt, & præ cæ-
teris Gallos, quòd (vt ab ipsis didici)
ad irruendum in Turcas tum animo,
tum fortuna præ cæteris valeant: Peri-
culosius verò iter habetur circa mon-
tanas ciuitates (Hungariam superiorē
appellant) vbi sunt fodinæ auri, argē-
ti, cupri, cæterorumque mineralium,
30. leucis hungaricis distantes ab vrbe
Posonio. Toto enim tempore quo ar-
bores, sylvæque circa montanas ciui-
tates copiosæ folijs amiciuntur; licet-
que in syluis sine igne (quē fumus pro-
deret) degere, & speculari; Graffatores
bestiales (sic eos vocant) potiùs quàm
humani, turmatim, passimque insi-
diantur; speque furandi auri, vel ar-
genti, quæ è fodinibus eruuntur, & Crē-
nitium monetæ hungariæ cudendæ
causa, iussu Imperatoris vnde quaque
deferuntur, viatores cum frameis, &
catapultis crudeliter aggrediuntur, &
trucidant, deindeque spoliant,

Posonij ergo occasione expectata 4. curruum, qui breui Nouisoliū ad fodinas cupreas erant profecturi, emproque interim equo, & pecunijs aliquot ad redditum in Galliam, si fortè citra mortem à prædonibus in Hungaria spoliarer, relictis, commissisque excellentissimo Dimino Paulo Senitsch Posonij Medico celeberrino, mihi que valde colendo: tandem viris qui currus illos ducebant me comitem adiunxi, vnaque Nouisoliū deuenimus, ciuitatem ad Grani fluuij littus sitam: Vbi à Magnifico Domino Mathia à Bloenstein, vnico in illis locis catholico, fodinarumque Hungariæ pro Cæsarea Maiestate Camergratio generali (postquam ei litteras commendatitias Generosissimi, Magnificique D. Mussingeri, Imperatoris intimi Consiliarij reddidimeque Doctorem Medicum Gallum esse intellexit) humanissimè, liberalissimèque exceptus, per aliquot septimanas commoratus sum: Et fodinam cupream inter reliquas Hungariæ antiquiorè maiorisque redditus, nec non varias laboriosasq; eius officinas visitaui: Didicique à plurimis,

H^o iiii

De Para-
celso
relatio.

Paracelsus eo in loco satis longo tempore olim moratum fuisse, laboratoriu extruxisse, variaque de fodinis vitrioli, antiomonij, cinabaris, cupri, argenti, & auri expertum fuisse: & priusquā discederet: indeque se in Transylvaniā conferret, hospitem suum cupro in verum argentū mutato, remunerasse. unde domus ipsius hospitis qui faber erat aurarius, famosa semper remansit, extraneis inuisenda proponitur, & in ea effigies Paracelsi lepidè depicta curiosè seruatur.

Inde profectus cum viro chymico perdocto, & probo, quem pro interprete sum speram, versus Septentrionem unā tendimus, VVoissan scilicet: In via verò plures riuos, in quibus aurum granulatum colligebatur conspexi: mihi que à viro illo monstrati sunt multi montes, ad quos extranei, potissimum Itali, & Poloni sese quotannis occultè conferunt, lapidum prætoriorum præsertim rubinorum, & granatorum colligendorum gratia: quibus onusti, fodinæque introitu subtiliter clauso, ne cuiquam vel incola, vel aduenæ innotescat, clam quo-

In Hungaria sunt fodinæ lapidum prætoriorum.

que discedunt : Diuersæ enim societa-
tes sibi insidiantur , seque in occurſu
crudeliter trucidant , & sæpe ab ipsis
incolis insidiantibus spoliantur, & tru-
cidantur, vt ipse narrabat interpres.
Tandem verò bidui spatio VVoissin
deueni, apud nobilem Hungarum cu-
ius est VVoissanensis fodina aurea, cu-
ius aurum ad 22. Karactos, à Natura
perductum est, nullamque alterius me-
talli admittit commixtionem; ideoque
inter fodinas aureas quæ hodie in Hū-
garia coluntur hæc habetur melior,
& purior: quam postquam studiose
visitaui, mihi que à nebulonibus (ibi
prædæ causa copiosis) insidias stui;
supra cacumen montis præalti, quem
nuptiæ diaboli vocant, à bono quodā
viro didici ; illico discedens Nouifol-
lium redij. Indeque prædonum illis in
partibus frequentissimorum metu, as-
sumptis (vt moris est) decem militibus
ad tutò peregrinandū , me ad ciuitatē
Schemnitz dictā contuli; tū vt fodinas
eius inuiserē tum vt excellentissimum
Doctorem Ioannē Rulandū Martini
Rulandi olim Medici famosissimi
filium; illiusque ciuitatis Physicum or-

Melioris,
puriorisque
auri hoc
tempore
fodina
Hungarica.

dinarium conuenirem. Ibi ergo humanissimè exceptus, liberaliterq; tractatus à Magnifico Domino illius loci Camergrafio, & mihi semper colèdo Nobilissimo D. Hudalrico Reittero; iussit magnificus Camergrafius, me in eas descendi fodinas, in quas anno 1612, præ memoriæ D. Ioannes Beguinus mihi olim amicissimus descenderat, suntque hæ fodinæ admodum fertiles argento; cum auri non exigua portione: verùm præter aurum & argentum nihil metallici continent.

Fodinæ
Ichemniticæ
les argento
fertiles.

Tandem Nouifolium reuersus, litterisque commendatitiis acceptis à Magnifico Camergrafio generali, nec non militibus ad custodiam, in ciuitatem alteram Cremnitz vocatam profectus sum, vbi fodinæ aureæ sunt copiosæ, & moneta magna quantitate cuditur, ex auro, & argento quæ illuc ex omnibus fodinis hungaricis afferuntur. Quanta autem humanitate, liberalitateque non modo exceptus, sed per quinque menses retentus, tractatusque fuerim à Magnificis, Generosisque Domino Georgio fleisch von Lerchemberg, eius loci Camergrafio, Dominæque

Circa crē-
nitium fo-
dinæ aureæ
copiosæ.

Anna von Rettingerin , eius vxore
charissima, omni tum virtutum genere
decoratissima, tum scientiarum etiam
altissimarum studiosissima, hîc referre
nequeo. Ideoque tātūm asseram, quod
eo tempore curauit ipse Magnificus,
me ad plures conduci fodinas , in eas-
que descendi: Totoque eo temporis
spatio, fodinarum tum internas, tum
externas machinas , artificia , ductus
aquarum, nec non ipsius mineræ varias
in variis officinis præparationes, sepa-
rationesque sibi subordinatas inspexi:
Donec tandem die prima decembris
(quamēsi bus tribus sequentibus hye-
ms incepit ridigissima) vt in Galliam
redirem, Cremnitio discessi ; inuitis,
multumque propter hyemem dissua-
dentibus Magnificis illis Camergrafis:
quorum saltem nomina, & in me (reli-
gionis diuersitate non obstante) huma-
nitatem hîc ideo honorificè recensco,
ne si adeos hic libellus perueniat, in
eorumque manus incidat suorum erga
me beneficiorum donorumque imme-
morem, vel ingratum me habeant. Pa-
risios verò non sine periculis & algore
longo, per Heluetiam & Lugduno (ob

Martis gallici prædones, tunc circa Lotharingiam furentes furantesque) reuersus sum mense martio anni 1616. Atque hæc obiter tantum de peregrinatione; Iam nonnulla de fodinis, & locis subterraneis notatu digniora breuiter quoque referamus.

Duplici via
descenditur
ad fodinas
profundiores.

Prima.

Quicumque in fodinas profundiores descendere cupit, nisi sua vestimenta plurimum conspurcare velit, his exutis metallicorum vestimenta è grossioribus stupis contexta, imprimis induere debet. Quo facto, duæ ipsi vt Herculi proponuntur viæ ad descensum, vna facilior, breuiorq; altera difficilior, & longior. Illa est per puteum (vt vocant) in camini longi 6. pedum, latique 2. formam, ad fundum vsque fodinæ incredibili labore, & tempore effossum, & à summo ad imum truncis abietum ibidem copiosarum, sibi quadrangulè, arctissimèq; iunctis fulcitum. Per hunc puteum minera solet extrahi, & in quibusdam fodinis etiam importunior aqua, cum rudentibus, & rotis vastissimis, aquæ, vel iumentorum vi motis: Idque in saccis è pellibus bouinis confectis; altera enim materia huic labori

& exhalationum corrosioni parùm admodum resisteret. Per eum etiam fossiores sæpiùs descendūt 3. aut 4. simul, cum suis lampadibus, fasci coriacea natibus supposita, & hamo ferreo rudenti affixa suspensi. Stupendum sanè spectaculum & eò magis quòd per illum puteum calida, foetensque exhalatio adeo copiose, validèque continuo ascendat, vt aduenas insuetos multùm terreat fumus ille; ipsasque fossorum lampades, quamuis elychnijs instar digiti munitas sæpe suffocet; sed in super periculosum: Etenim si vel fascia, vel hamus, vel rudentis pars cui hamus affigitur, continua exhalationis corrosione, humoreque tabida deficient, oneri imparia; vel pavor, periculique metus, aliquem supra modũ inuaserint: heu! miseri illi Lutherani vt Corè, Dathan, & Abiron descendunt in infernum viuentes: & 300. aut 400, hexapodum profunditatem, dicto citius percurrentes in frustra dissiliunt, & suæ vitæ, si non pœnis, sic finem faciunt: Adde quod dum hi descendunt, saccus mineralium lapidum plenus ascendit, qui si quoque supra

¶ In locis subterraneis continuo ascendit copiosa exhalatio.

¶ Incolae civitatum montanarũ & fodinarum operarij, sunt omnes Germani Lutherani.

iplos deficiat, opprimuntur, & encantur; quæ non ita rarò eueniunt. Altera via longior, difficiliorque est per cuniculos, vt vocant, qua modò perystilijs in rupe excisis, modò gradibus, modò scalaris, modò erecto, modòque curuato corpore, sæpeque rependo per vias angustas, tandem non sine lassitudine peruenitur ad fundum: totaque fodina spatio duarum. 3. aut 4. horarum (vt cuprea Nouisoliensis) visitatur. Verum hæc via præterquam quod laboriosissima est, suis quoque non caret periculis: sæpe enim contingit, vt cuniculorum extra rupes excuatorum fulcimenta lignea, vel scalarum gradus exhalationis acrimonia citò tabescentia, putrescentiaue sub pondere deficiant: indeque tam Terræ quàm personarum casus valde periculosi: Et ideo quilibet Camergrafius ter, aut quater in ann. otenetur fodinas sibi à Cæsarea Maiestate commissas, in propria persona visitare: vt quomodo sese habeant tum venæ metallicæ, tum aquę descendentes, tum cuniculi, horumque fulcimenta videat, referat, & singulis deinde prouideat. Per hanc Camergra-

Exhalatio
citò putrefacit ligna fodinarum.

ſij ſolent deſcendere, foſſorumque plurimi, prout cuilibet ad locum ſibi deſtinatum per eūdem commodius ex-
tat: Ac per eam ſingulis quaternis ho-
ris deſcendere vidi pluresquam 150. me-
tallarios, quemlibet cum ſua lampade
in fodina icuprea Nouiſolienſi.

Verū præter ſuperiores uſus, duos
alios habent ambæ illæ viæ, ad metal-
licoꝝ vitam in fodinis profundiori-
bus penitus neceſſariæ: nimirum in-
ſpirationem Aeris externi, & expira-
tionem exhalationis internæ; per vnā
enim fodina inſpirat aerem externum,
& per aliam expirat exhalationem. Aer
externus per cuniculos ad fundum uſ-
que fodinæ furibundè deſcendit, arti-
ficioſeq; introducitur in diuerſa pery-
ſtilia ſeu loca, in quibus foſſores labo-
rant, per canales ligneos, & fenestras
clauſas, vel apertas prout neceſſū eſſe vi-
detur: Cūque ex omnibus locis ad quæ
introducitur Aer externus, via pateat
ad puteum; exhalatio aere leuior, ex
omnibus illis ſeſe recipit ad puteum
quaſi ab Aere externo fugata, & vt ſu-
pra dixi per ipſum puteum aſcendit
magno impetu; in eius ſummitate ad-

Vtriuſque
viæ alius
uſus valde
notandus.

Aer exter-
nus fodinis
introdu-
ctus, fugat
exhalatio-
nem, vt
aqua in vas
effuſa é va-
le fugat
aerem.

Fossorum
ab exha-
latione
incomino-
da.

huc sensibiliter calida ipsa æstate, licet supremam Terræ regionem tunc frigidissimam permeet. Ad hoc autem inuentum fossore coegit necessitas, & ratio sapientiores peruasit, vt exhalationis venenatæ, refertæque antimonialibus mercurialibus, salinis, & arsenicalibus spiritibus cerebro, cordi, & pulmonibus potissimum infestissimis malignitatem effugerent: Indeque fit vt fossores sub prima terræ regione aliquantulum refrigerentur (ibi enim præ calore nudi laborant) & minori cum noxa respirent. Non tamen idcirco ab exhalationis malignitate omnino liberantur, sed ab ea multum semper, etsi longè minus læduntur: Vnde vix vlli ad 50, annum perueniunt, multi in iuuentute & virilitate phtysi moriuntur, successu temporis pulmonibus ulceratis ab acrimonia exhalationis inspiratæ: Omnes verò moram in fodina ultra 4 horas sustinere nequeunt: quibus elapsis, sursum ad Aerem purum coguntur ascendere; Sique in profundis illis fodinis laborantibus, Aeris externi præcluderetur ingressus: ne vnus quidem è millibus, intra horæ quadrante

quadrantem viuis superesset sed omnes suffocati interirent, vt mihi retulerunt sapientiores; Quibus vim ipsius exhalationis multoties expertus facile credo. Ob eam autem vitæ breuitatem, coguntur ipsi fossores filios suos, filiâsque etiam ante decimum quintum annum in nuptias coniungere, ne deficiât operarij: vixque dici potest, quanta sit in ea ætate vtriusque sexus fœcunditas quàmque citò pueri puellas impregnent potissimum qui laborant in nouifoliensi fodina Veneris, vbi plusquàm 50. tales maritos inspexi.

Aeris ex-
terni fos-
soribus
notanda
necessitas.

Fossores
sunt vitæ
breuis, sed
fœcundi.

Ambabus igitur viis mihi quoque propositis, vt per puteum descenderẽ induci nullibi potui: tum quia a tali descẽsu abhorrebat animus; tum quia à summo ad imum fodinæ, nihil per puteum videtur notatu dignum, sed tantum trunci arborum caminum illum fulcientes. Quare cum 4. aut 5. fossoribus, facibus, lampadibus, bacchicaque lagena munitis, me semper fodinarum Præfecti per cuniculos conduxerunt. Ne verò longiorem de singulis fodinis in quas descendi narrationem instituam, solius fodinæ aureæ

inter Creminitienses profundioris mentionem facere placet ; in quam descendi mense Iulio, quo anni tempestas vigebat calidissima, siccissimaque: fodinarum enim profundarum structura vbiq̃ue ferè similis est, nec tamen quid in reliquis peculiare notatu dignum conspexerim, silentio præteribo.

Fodinarū
profunda-
rum stru-
ctura vbi-
que ferè
similis.

Frigida
Terre re-
gio æstate.

Fons vi-
triolaris
in fodina
aurea.

In ipso cuniculorum introitu non sentitur calor, vt in ore putei sed frigus maximum: quo non obstante, cœpi-
mus in hanc fodinam per gradus valde strictos profundè admodum descende-
re, per regionem certè frigidissimam, quam solis vestibibus metallicis opertus multò frigidiorē sensi, cum ad hu-
midum quemdam, lutosumque locum deuenissemus, vbi fons extat vitriola-
tus; quo se in pluribus morbis præser-
tim febribus, plurimum iuuari fossor-
es mihi testati sunt, nec mirum cum sit in fodina aurea; & cuius aquam gu-
stando, ipsam cum summa frigiditate, non nihil aciditatis participare per-
cepi, isque fons in Terræ superficiem non ascendit. Interim nobis non pau-

ca occurrebant perystilia, seu loca in quibus laboratum, & excauatum fuerat; & in quibus quomodo venæ metallicæ inter binas tabulas (vt vocant) procederent, Præfectus ostendebat: Venæ metallicæ inter binas tabulas lapideas procedunt Postquam verò adhuc inferius descendimus, ita vt à Terræ superficie 80. hexapodibus aut circiter abessemus, aurâ sub tepidam sentire cœpi, calorémque descendendo aliquantum increfcere.

Prima vice qua in fodinas descendi, Terræ regio semper calida. sensus ille caloris non exiguam mihi peperit admirationem, simulque lætitiā, ob præcedentis frigoris molestiam; Idcirco vnde calor ille procederet petii à Præfecto. Respondit, ex partibus inferioribus, inferiùs enim perpetuò calet. Quod responsum magis Deæ questiones & responsiones notandæ. adhuc miratus, quæsiui an res ita sese haberet in fodinis omnibus. Respondit ita se habere in omnibus saltē profundis, vt post profundum Terræ frigidæ tractum, in locum calidum descēdatur: Et quod vbicunq;ue Terra foditur, post similem profunditatē nullum amplius sentitur frigus, sed semper calor, quantumcunque profundē fodiatur. Tunc memor caloris centra-

lis, de quo apud Hermeticos nonnulla legeram: rursus percūctatus sum, an quo magis acceditur ad Terrę centrum calor ille maior perciperetur. Respondit, id nunquam fuisse animaduersum nisi interdum dum fodiendo occurrebant venę calidorum mineralium: Verum quidemessenōnullis anni tēporibus vt æstate & hyeme, paulo intensiorem sentiri calorem; sed id non ex maiori aut minori profunditate oriri, cū in omnibus fodinis ita sit. Et hæc responsa non in vnica fodina, & ab vnico Pręfecto accepi; sed in omnibus, & ab omnibus: quę certē non exiguam diuersimodē philosophandi ansam ab eo tempore mihi prębuerunt, priusquam caloris illius veram causam affectus sim, quam seignorare metallarij fatebantur. Sed pergamus.

Cum ergo ad locum caloris in hac fodina deuenissemus, & descendendo calorem illum magis, ac magis augeri sentirem: huius rationem petij a pręfecto, quod in nulla adhuc fodina similem caloris intensiorem percipissem. Respondit, mineram vitrioli, paulò inferius existere, quæ calorem

sic multiplicaret. Descendimus igitur, <sup>Vnde calor
extraordi-
narius in
locis terræ
quibusdā.</sup>
 meque præfectus introduxit in quam-
 dam cameram satis amplam, quæ tota
 smaragdino constabat vitriolo; & in
 qua tantus vigeat calor, tamque a-
 cris spiritus inspirabatur, ut & sudo-
 re penè deficerem, & guttur mihi dis-
 secari videtur; valdeque miratus sum
 quomodo fossores eo in loco laborare
 potuerint. Hic minimè quærendum est
 an tale vitriolum sit excellens: Et si e-
 nim aliud etiam in Hungaria sit copio-
 sum saphyrini caloris, & optimum; hoc
 tamen smaragdini coloris in auri fodi-
 nis repertum, longè melius habetur:
 quamuis nec ipsum vitriolum, nec an-
 timonium excellentissimum in fodinis
 etiam auri copiosum, exteris nationi-
 bus (horum præciosorum pharmaco-
 rum parùm certè studiosis (deferat-
 tur. Extra illam cameram, vitrioli im-
 maturi circa cuniculorum parietes bu-
 lyri instar expansi, digitis radendo col-
 legi ferè semilibram; sed in reditu indu-
 ruit à frigore primæ regionis Terræ,
 dies autem post aliquot cum omnino
 durum, siccumque euasisset, quòd ad
 diaphaneitatem nundum peruenisset,

Duplex
 vitriolum
 vigide &
 caeruleum.

Antimonium
 hungari-
 cum est
 est præstā-
 tissimum.

De vitriolo
 immaturo
 annotatio.

colore & materia potius sulphur esse, quàm vitriolum videbatur. Estque notandum, quod tales fodinæ calidæ vitrioli, aut sulphuris etiã in prima Terrę regione reperiri possunt, eamque ad extensam actiuitatis sphæram, reddere continuò calidam.

Inde cum vino paululum refocillatis spiritibus, guttureque sedato profundius descendimus, & in varios cuniculos in quibus à multis seculis fuit extractum aurum nos contulimus: narrabatque Præfectus, quod cum venæ metallicæ auro, vel argento fertiles interrumpuntur, vt sæpe contingit a durissimis spissisque rupibus (an verò de facto interrumpantur, vel omnino deficiant quibusdã signis optimè norunt) habent instrumentum mathematicũ, cuius ope & tabularum inclinationis inspectione certò in quam partem vena deflectat coniiciunt, quòque in loco præcise fodiendum sit, vt ipsam denuo reperiãt: Ars certè inter minimas minimè numeranda, tale autem postea vidi instrumentum ex cupro, circulis diuisis, magnetique affrictis acubus constans.

Tandem cum profundè admodum, inde descendissemus quosdam sonos

Metallia-
rum ars
egregia.

audiuimus, malleorum scilicet fossorum non longé à nobis laborantium: Ad quos cùm peruenissemus, vidi non sine admiratione, compassionèque miserum illum subterraneum populum, maiori ex parte nudum, vique magna rupes illas metallicas ferientem, adeo duras, vt sæpe cogantur cum igne magno intra fodinam accenso, illas reddere frangibiles: ab igne siquidem exsiccatæ citiùs franguntur: verùm ignis ille in locis valdè profundis non accenditur, sed tantum prope superficiem. Salutatis ergo, & in labore aliquantulum contemplatis operariis, ab iis petii quomodo sibi esset de aere illo subterraneo, exhalatione, & spiritibus mineralibus, adeo infecto. Responderunt non ita malè eo temporis; sed cum Aer supernus é sereno in nubilum, caliginosum aut pluuiosum trāsiturus est, se magnam sustinere molestiã à fumo solito crassiore, copiosioreque é profundioribus partibus ascendente, qui aerem quem inspirant multò crassiorē pulmonibusque acriorē reddit, & suarum lampadum tunc crepitantium lumen valde minuit, sæpeque extin-

Durorum
rupium
frangendi
ars fossoribus familiaris.

Fossore,
Aeris fu-
turas mu-
tationes
primi om-
nium pro-
ximo no-
tunt.

guit: Ac pròinde se primos omnium de imminentibus Aeris externi mutationibus certissima posse instituire prognostica. Res certè notatu dignissima, quæque à nobis dicta cap. 7. omnino confirmat: scilicet quod vapores ex quibus densæ nubes, copiosæque fiunt pluviæ, non in suprema Terræ regione sed longè profundius generantur. Cūque non continuò, sed tantum per temporis intervalla fumi illi copiosius ascendant, difficile non est conijcere, extraordinariam illam fumorū generationem, ex vario astrorum positu concursu, aspectibusque pendere: pròindeque non sine causa veteres Sapientes ex talibus de futuris in Aere tempestatibus præfagiendi præcepta nobis reliquisse. Interrogavi deinde an sibi illis in locis subterraneis solitarijs laborantibus, tenebriones Dæmones aliquando occurrerent. Respòdit vnus id interdum accidere; seque tales Dæmones conspexisse, qui in Æthiopum homunculorum forma apparent; se tamen ab illis præter pauorem non modicum nullum damnum percepisse: plerique enim coram fossoribus tantū

Astrologia
confirma-
tio.

Dæmones
subterranei
fossoribus
apparent
interdum.

augantur, licet aliqui lampades extinguant & fossiores torqueant. Quæsiuit tandem quid in fodinis præ cæteris metuendum censerent. Responderunt

Terræ motum, qui etsi à materia in fodinis contenta non fiat (quòd in fodinis eidem ad Aerem supernum via sufficiens pateat) tamen non longè à fodinis excitari potest, in mōtium cavitatibus: excitatusque fodinas concutiendo grandes ruinas, fossorumque strages efficit.

terreæ
motus sunt
fodinis præ
cæteris per
iculosi,

Hæc fodina ex omnibus profundis in quas descendi sicciore est: In nonnullis siquidem tanta crescit aquarum copia, ut dici vix queat. Tales sunt fodinæ schemnitenses, scaturiginibus abundantes: quarum aqua è prima Terræ regione ad fundum fodinæ stillans, ibique copiosè collecta, magnis expensis & laboribus vacuatur, partim faccis è pellibus bouinis, partim siphonibus variis sibi altè admodum subordinatis, confectisque è longis abietum truncis perforatis, quibus virorum

Aquæ sub-
terraneæ fos-
siores mul-
titudine com-
modant.

foeminarumque multitudo commissa, sine lumine dies noctesque laborat. Sūt autem hi operarij cæteris miseriore:

nisi enim singuli continuò laborent diligentissimè, aquæ incrementum eorum detegens segnitiam, acriter a Præfecto vapulant, quod tunc pro aquæ incremento operarij sint multiplicandi: Inter hos duo iuvenes Poloni perdocti, penitusque nudi laborabant, quibus in fodina argento, auroque fertilissima eleemosynam à me petentibus, eam magna compassione largitus sum: Etsi enim singulis quaternis horis ascendant & descendant: singulis tamen hebdomadibus 30. tantum, aut 40. hungarinos, 12. aut 15. nostris assibus æquivalentes pro salario recipiūt ex quo miserè viuunt: si enim de fodinis quidquam furantes deprehenderentur, graui supplicio afficerentur.

In hac fodina schemnitiensi quæsiui a præfecto, num Terram fodiendo, riuuli, aquarumque collectiones interdum occurrerent: Respondit in nullis fodinarum iam in Hungaria cultarum id apparere: posse, tamen in multis locis apparere, & talia interdum fodiendo reperiri: riuosque non exiguos per Terræ corpus fluere, non secus ac super Terræ superficiem, satis testari

Miseri
pauperrimi
que in auro
& argento
profundè
sepulti.

Intra Terram
magnum
fluuium.

fontes maiores, in superficiem ipsam multis in locis erumpentes. Ego vero puto intra Terram, Terręque cavitatibus maioribus, circa ingentiores montes copiosis, idem sæpe animaduerti posse, quod supra Terram: scilicet plures exiguos riuulos, fonticulosque ex stillantibus aquis genitos, diuersisque è locis exeuntes simul concurrere, fluereque per meatus seu canales subterraneos, quos vel initio Mundi diuina fecit prouidentia, ad fontium uiuentibus omnino necessariorum scaturigines, vel aqua ipsa per Terrę loca porosiora sibi querit, & excauat: sicque tandem per longum subterraneum tractum pluribus collectis riuulis, riuum conflari satis notabilem. Quo pacto putei arcis Carolotensis riuum subterraneum valde latum, & profundum, sub rupe profundè admodum excauata velociter decurrentem versus occasum (cuius tamen exitus ignoratur) in tantam aquę copiam confluisse censeo: Et si ab ipso Mari, nonnullisque fluminibus, aquas per meatus quoque subterraneos fluere quibusdam in locis non denegem.

Eorum generatio.

Norandus putei arcis Carolotensis riuus subterraneus.

Quæsiui tandem , an in aqua illa in auri, argentique fodina stillante , peculiarem aliquam virtutem deprehenderent. Respondit fossiores eam lubenter bibere, indeque non lædi, an vero facultates aliquas habeat sibi non constare. Ego vero existimo tales aquas non carere virtutibus, sed nundum obseruatas fuisse, Omnes enim aquæ subterraneæ, tum locorum in quibus generantur, tum eorum per quæ transeunt proprietates meo iudicio attrahunt, & retinent non secus ac apud Medicos menstruum quodlibet attrahit, retinetque vires medicamenti quod in ipso infunditur: Indeque aquarum, fontiumque vires nobis cognitæ; aliæque nobis occultæ, inexplicabiles, & mirandose effectus producentes, quas per fodinas diuersorum metallorum, aut diuersorū semimineraliū aut (quod probabilius) lapidum præciosorum fluere, ibique à spiritibus fodinæ familiaribus stupendis illis viribus imprægnari crediderim. Circa quod historiam notatu certè dignam hîc silentio prætereundam nō censeo, Nobilis Hungarus cuius est VVoissa

Fodinarum
aquæ non
carent virtu-
tibus.

Ratio.

nensis fodina aurea (de qua supra) electos nonnullos ipsius fodinae lapides mihi dederat: Noui folium reuersus cum meo interprete, vnum ipsorum ponderis vnius librae, in puluerem tenuissimum contriuius, & in alembico vitreo supra cineres destillauimus, ex quo prodierunt plusquam duae vnciae aquae odoris grati, cordialisque, quem cui comparem nescio, cum talem nunquam olfecerim: fecibus vero igni violento, in crubiculo expositis, erupit ex vna parte pondus semiducati auri 22. Karattorum, & ex altera terra flaua florum sulphuris instar. Quo in labore aquae copia, at praeter caeteris eius odorem valde miratus sum: doluique tunc plurimum quod in fodinis non sint continuo viri docti, qui variis experimentis Naturae arcana scrutantes in hominum vtilitatem multa nobis adhuc penitus incognita addiscerent, cum aquam ex lapidibus illis metallicis extractam magnis viribus pollere omnino mihi persuadeam, & sic de caeteris: Putemque aquam etiam per ipsam fodinam stillantem, omnino viribus aquae superioris non carere, etsi in-

Notanda
 lapidis mi-
 neralis a-
 natomia.

Naturae ar-
 cana prae-
 cipua, ho-
 minum in-
 curia rema-
 nent in-
 cognita.

Viridis
Aeris nati-
ui colle-
ctio.

stillante id sensu coniici nequeat. Cōtingit etiam interdum, aquas subterraneas per loca tincturis referta fluere, indeque infici: sic é fodina cuprea No-uifoliensi aquę viridissimę riuulus in radice montis egreditur, Aeris viridi natiuo copioso refertus, quem multis magnis, sibi que subordinatis receptaculis, per subsidentiam quasi filtrando separant, & colligunt, sed de his aquis subterraneis fusius D E O dante libro nostro de Generat mysteriis, vbi de earum præsertim motibus variis etiam ad altissimorum montium vertices, more nostro philosophabimur.

Iam ad operarios fodinæ Cremnitiensis redeamus, quos postquā multis in cuniculis contemplatus sum variasque venarum auri diuaricationes: ad fundum putei nos contulimus, vbi sacci implebantur. Ibique me Præfectus inuitauit, vt secum per puteum ascenderem: quod, recusans, dixit se per cuniculos redire nolle, proindeq; suis pro reditu me commendauit. Causam petii cur noller. Respōdit iam fatis defessus sum, & priusquam ad frigidam regionem peruenerimus, lass-

rudine, calore & sudore penè deficiã;
 cum quibus frigus illius regionis in-
 gredi, valde periculosum est. Verum
 sanè responsum vt pluries expertus
 sum: vix enim dici potest, quantum
 subitus ille transitus è calore magno,
 in frigus maximum corpus copioso su-
 dore madens, telaque sola opertú cõ-
 moueat, cum præsertim in caloris &
 frigoris separatione vtrumque non-
 nunquam intensius sentiatur, grandis-
 que per tale frigus via restet: Cumque
 tandem ad Terræ superficiem ascen-
 dissemus mortuis, potiùs quam viuis
 hominibus colore similes, adfuerunt
 in ipso egressu 10. aut 12. operariorum,
 qui longa oratione de fœlici ad suas fo-
 dinas aduentu, deque earumdem à
 nobis visitatione, & fœlici ex locis
 subterraneis reditu pro more congra-
 tulantes, ad cõbibendum nostrę sa-
 nitati pecuniam sibi largiri concluderunt.
 Quo factò cum responsione cõ-
 grua, In præfecti domum fodinæ ad-
 iacentem itur: vbi corpore iuxta ignē
 a sudore frigido conuenienter exsicca-
 to, sensimque reducto in pristinam
 temperaturã, mutatis vestimentis; tan-

Ascensus
 è secunda
 terræ re-
 gione cur
 periculo-
 sior aestate
 quam des-
 census in
 eandem.

Metalla-
 riorum
 consuetu-
 do.

Alia.

dem ad mensam extraneorum fodinas
inuifentiũ gratia, ibidem Camergraffi
expensis ritè apparatus accumbitur:
vbi egregie cum bonis illis bibonibus,
toti imponitur historiæ finis.

Errata.

Pag. 23. lin. 23 mixtorumque, lege mixtorum, p. 33. l. 20. te-
stantum, l. restantes. p. 37. l. 18. conuerso, l. conuersa p. 37. l. 24.
fit dispositum, l. sint disposita p. 38. l. 4. descendens, l. descen-
dentem. p. 42. l. 13. dominum, l. dominium. p. 43. l. 9. rectio-
nibus, l. rectoribus, p. 45. l. 11. laderet, l. laderet p. 54. l. 19 ex-
perientia, l. experientia. p. 62. l. 6. niqueant, l. nequeunt p. 62.
l. 27. exiguam, l. exiguum. p. 75. l. 15. coactentur, l. coarctentur. p.
84. l. 5. Sediuegij. l. Sendinogij. p. 91. l. 17. adu. oresque, l.
aduiioresque p. 97. l. 17. frigiditate. l. frigiditate. p. 100. l. 9
quorum l. quarum. p. 100. l. 12. ascendens, l. ascendentes. p.
100. l. 25. proufndosque, l. profundosque. p. 106. l. 8 iouiales,
l. iouiales. l. p. 110. l. 10. qua 50. l. quæso. p. 115. l. 8 metrum, l.
meritum, p. 117. l. 12. relitz, l. relicta. p. 120. l. 4. anticmonij, l. an-
timonij. p. 126. l. 23. ann. otenerur, l. anno tenetur. p. 135. l.
25. crassorem, l. crassiore. p. 137. l. 4. Responderui l. Res-
ponderunt. Reliquis leuioribus suppleat Lectoris benignitas.

